

CIREȘARIILE – COROIENI

Din cuprins:
Argument
Învățământ preșcolar
Învățământ primar
Învățământ gimnazial
Din activitățile
noastre
Din suflet de copil
Proiectele noastre

REVISTĂ ȘCOLARĂ

MARTIE 2012

CIREȘARI - COROIENI

Revista Școlară

Număr inaugural
Număr inaugural

Comitetul de redacție:

Elevi: Igna Petruța, Criste Florina Ioana, Ungur Diana, Bob Ioana, Filip Raul, Sima Ioana, Strenger Ileana.

Dascăli : Man Nastasia, Indrei Anca Raluca, Giurgiu Zorica Elvira, Velea Victoria Maria, Făgăraș Zamfira, Bizo Ioana, Florian Ionela, Vele Sanda Liliana, Uglea Radu Vasile, Florian Nadia, Șanta Sânziana, Cîrțiu Mircea, Șipoș Anca, Muțiu Andreea, Zubașcu Irina, Pop Adriana Viorica, Danciu Irina, Jurje Criste Delia, Lazar Liana

Tehnoredactare: Lazar Liana

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

ARGUMENT

Revista aceasta a fost așteptată de ceva timp dar am încercat să nu forțăm lucrurile pentru ca în final lucrurile să nu mai fie așa cum speram.....!

După un drum și o așteptare mai îndelungi revista se află în mâinile noastre. Sperăm că este ceea ce ați așteptat, ceea ce v-ați imaginat dumneavoastră...! Îmi vin în minte cuvintele maestrului Octavian Paler : „oricât mi-ar păsa mie, altora s-ar putea să nu le pese”!

S-ar putea să vă întrebați : „La ce bun încă o revistă... nu sunt oare destule..?”

Este adevărat, sunt atâtea și atâtea alte reviste... încă una ??!

Da, Dar pentru noi ! Pentru noi ***Cireșarii-Coroieni*** e un început, un mod de a comunica, un mod de a populariza activitatea pe care o desfășurăm, un mod de a forma o echipă. Nu trebuie să ne comparăm cu ceea ce fac alții ci cu ceea ce putem noi să facem.

Am învățat că oricum a-i tăia orice lucru are două fețe,.... doi oameni pot privi același lucru dar îl pot vedea cu totul diferit....! Scrisul și cititul pot să-ți dea o preocupare, te pot implica, te pot bucura!

NU PUTEM FACE PE OAMENI SĂ NE PREȚUIASCĂ, TOT CEEA CE PUTEM ESTE SĂ FIM RESPONSABILI... RESTUL DEPINDE DE CEILALȚI!

L***acrimă pierdută-n zâmbet***

I***ubire avântată spre cer***

A***cesta e drumul de cântec***

N***emurirea omului efemer***

A***cesta e drumul de plânset***

Director, prof. Liana Lazar

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR

„Scrisoarea copilului către părinții săi”

Mănuțele mele sunt încă mici, de aceea nu te aștepta la perfecțiune când fac patul, când pictez sau când arunc mingea.

Treaba pe care am făcut-o eu, te rog să nu o faci încă o dată. Voi simți că nu am făcut față așteptărilor tale. Încearcă să iei partea bună din tot ceea ce fac, bucură-te că m-am chinuit să mă leg singur la pantofiori, chiar dacă n-a ieșit decât un nod. Piciorușele mele sunt încă mici, te rog frumos nu face pașii mari, ca să pot ține și eu pasul cu tine. Nu uita că sunt la început de drum. Ai răbdare cu mine. Voi învăța totul, dar treptat, treptat. Nu mă grăbi, nu mă condamna și nu te necăji cu mine! Lumea asta are atâtea mistere pentru mine, iar tu trebuie să-mi fii învățător pe drumul vieții.

Ochii mei sunt încă mici, nu au văzut lumea așa cum ai văzut-o tu. Te rog, lasă-mă să aflu totul, fără să mă pedepsești pentru curiozitatea mea. Și nu mă limita inutil!

Nu te enerva când întreb prea mult, prea des și câteodată același lucru. Eu nu cunosc lumea din jurul meu și nici nu am pe altcineva în afară de tine să întreb. Fă-ți, te rog, timp și pentru mine, explicându-mi ce știi despre lumea aceasta frumoasă și fără asta bucuros și plin de dragoste.

Nu te teme să-mi fixezi limite și reguli. Sigur le voi respecta dacă ești consecvent în aplicarea lor. Însă dacă astăzi spui una și mâine alta, sigur voi deveni confuz și nu voi mai ști ce este interzis și ce nu. Nu mă compara mereu cu frații mei, cu colegii mei sau cu oricine altcineva. Sunt unic și niciodată nu voi fi la fel ca alții. Sigur am și eu ceva special, fă-ți doar puțin timp și vei vedea și părțile mele bune. Eu nu voi fi pentru multă vreme copil, lasă-mă să-mi trăiesc copilăria și să mă bucur de ea. Nu îmi încarcă programul cu tot felul de lucruri care nu sunt pentru vârsta mea. Acum lasă-mă doar să mă joc.

Sufletul meu este foarte sensibil, sentimentele mele sunt încă foarte gingașe. Nu mă face mai mic decât sunt! Fii înțelegător la greșelile mele și stângăciile care le fac mereu. Dacă mă critici constant voi deveni stingher și lipsit de încredere în forțele proprii. Gândește-te: poți să-mi critici faptele fără să mă critici ca persoană!

Respectă-mi drepturile de copil și demnitatea. Nu mă umili și nici nu folosi violența verbală sau fizică cu mine. Din asta voi învăța numai să mă ascund de tine, să mint și să-mi fie frică. La un comportament pozitiv întotdeauna voi răspunde pozitiv, deci încearcă să fii blând, iubitor și înțelegător.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Păstrează-mi sufletul curat! Nu mă lăsa să văd și să învăț lucruri rele. Tu ești modelul meu. Nu mă minți, căci o să cred că minciuna este singura cale în viață, nu folosi forța, căci o să cred că forța este ceva normal în relațiile cu ceilalți; nu mă critica, căci astfel voi învăța să condamn; nu mă respinge, căci voi crede că nu mă dorești și aș putea începe să te urăsc pentru asta. Ajută-mă să învăț valorile morale: adevărul, cinstea, încrederea, bunătatea, iubirea.

Tu știi că eu vin de la Dumnezeu și tot ce vine de la el nu are cum să fie „bun de nimic”. Nu mă face să mă simt vinovat pentru ceea ce sunt și pentru că nu sunt așa cum ai visat. Eu sunt copilul tău și tu ești părintele meu. Așa ne-a dat Dumnezeu unul altuia.

ACCEPTĂ-MĂ ȘI IUBEȘTE-MĂ AȘA CUM SUNT!

Activitățile extracurriculare

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe prin contactul direct cu obiecte și fenomene din natură și societate. Tocmai pentru a facilita acest contact nemijlocit, procesul educațional în învățământul preșcolar presupune și forme de activități specifice desfășurate în afara grădiniței. Ele sunt activități extracurriculare ce prin structură, conținut specific, sunt firesc complementare activității de învățare realizată în clasă. În timpul desfășurării lor, copiii sunt introduși treptat în cunoașterea unor elemente ale realității, care constituie totodată un izvor nesecat pentru dezvoltarea și conturarea personalității lor.

Perioada de 3-7 ani din viața copilului este cea mai importantă pentru achizițiile fundamentale ale acestuia deoarece este perioada receptivității, a sensibilității, mobilității și flexibilității psihice. Activitățile extracurriculare pot influența benefic dezvoltarea copilului pentru că ele reprezintă nu doar o alternativă a petrecerii timpului liber, ci îl și ajută să-și descopere aptitudinile și talentele.

Observarea obiectelor și fenomenelor în condițiile lor obișnuite de existență facilitează formarea unor reprezentări clare, precise, deoarece se sprijină pe un conținut concret-intuitiv, care intensifică interesul de cunoaștere al copilului. Activitățile extracurriculare implică în mod direct copilul prin personalitatea sa și nu prin produsul realizat de acesta. Copiii au nevoie de acțiuni care să le lărgescă lumea lor spirituală, să le împlinescă setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile. Activitățile extracurriculare, bine

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Educatoarea are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască copiii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață.

I. Activități extracurriculare cu o deosebită influență formativă sunt toate formele de acțiuni turistice: plimbări, vizite, excursii, tabere. În cadrul acestora, copilul se confruntă cu realitatea printr-o percepere activă, investigatoare, prin acțiuni directe asupra obiectelor, fenomenelor din mediul înconjurător, a unor zone geografice și locuri istorice. Dobândesc o mare cantitate de informații despre munca omului, își formează reprezentări simple despre condițiile de viață ale unor plante și animale, despre legi obiective ale succesiunii anotimpurilor, despre frumusețile și bogățiile țării, despre trecutul istoric al poporului român. Analizând importanța plimbărilor, vizitelor, excursiilor pentru dezvoltarea preșcolarilor nu se poate neglija influența acestora asupra dezvoltării limbajului clar și precis. Fiecare contact cu mediul înconjurător este un bun prilej pentru copii să denumească lucruri și caracteristici ale acestora. Atât o excursie la pădure cât și una la grădina zoologică sau o vizită într-un magazin necesită o exprimare simplă și directă de exersare a vorbirii sub toate aspectele.

La fel de prețioasă este contribuția acestora la îmbogățirea conținuturilor jocurilor și al celorlalte forme de activitate organizate în grădiniță, copiii redând cu mai multă fantezie și sensibilitate imaginea realității. De asemenea, permit formarea treptată a sentimentului de respect și dragoste pentru natură, muncă, om și realizările sale. Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale, constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru.

Valorificarea acestor activități se realizează prin jocuri senzoriale, exerciții de exprimare, jocuri imitative, povestiri tematice, interpretări de imagini, șezători, desen liber, exerciții matematice, analizarea comportamentului copiilor pentru conștientizarea unor norme de conduită civilizată.

II. Vizionările și spectacolele constituie o altă formă de activitate extracurriculară în grădiniță, activitate prin care copilul face cunoștință cu minunata lume a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil de cele mai multe ori în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

III. Serbările, prin specificul lor de activitate extracurriculară, reprezintă un nesecat izvor de satisfacții, bucurii, creează bună dispoziție. Importanța lor educativă constă în conținutul abordat, apropiat de interesele vârstei copilului și care să-i ofere șansa de a cunoaște lumea, de a se cunoaște pe sine și de a se face cunoscut prin intermediul acestora. Exersarea abilităților proprii în limbaj, psiho-motricitate, afectivitate sau social conferă copilului o reală cunoaștere de sine și, ca atare, încrederea în forțele proprii. Mișcarea scenică îi ajută să-și controleze emoțiile și totodată, îi învață să-și aștepte rândul, având în vedere faptul că, de regulă, există un timp când vorbim și un timp când ascultăm.

IV. Prin organizarea de concursuri se dezvoltă dragostea și interesul copiilor pentru frumos, sensibilitatea și personalitatea, se pot depista talente artistice în vederea cultivării și promovării lor. Concursurile sportive completează activitățile sportive și contribuie, pe lângă dezvoltarea armonioasă a organismului, și la menținerea unei bune dispoziții a copiilor și la înveselirea lor.

Activitățile extracurriculare sunt apreciate de copii, dar și de factorii educaționali în măsura în care largesc și adâncesc influențele exercitate în procesul de învățământ, valorifică și dezvoltă interesele și aptitudinile copiilor organizează timpul liber al copiilor, sunt organizate ingenios, cu caracter recreativ, copiii își pot manifesta spiritul de inițiativă, participă liber necondiționat, creează un sentiment de siguranță și încredere tuturor participanților, contribuie la dezvoltarea personalității armonioase a copiilor.

Rolul achizițiilor de limbaj în adaptarea preșcolarului la viața școlară

Limbajul, la preșcolari, are rolul unui instrument activ și deosebit de complex al relațiilor copilului cu cei din jurul său și, în același timp, un instrument de organizare a activității psihice.

Vârsta preșcolară este o etapă hotărâtoare în stimularea corectă a vorbirii. Acum se produc modificări cantitative care vizează însușirea pronunției corecte, constituirea lexicului de bază, apariția limbajului interior, diversificarea formelor de comunicare, intensificarea funcțiilor cognitive ale limbajului, asimilarea în practica curentă a structurii gramaticale.

Întreaga perioadă a școlarizării tinerilor - de la grădiniță până la absolvirea liceului - este marcată preponderent de realizarea obiectivelor ce vizează educarea limbajului și aceasta, pentru că limbajul rămâne o marcă de reprezentativitate intelectuală pentru oameni,

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

iar calitatea vorbirii și a scrierii mărturisește despre înzestrările cognitive, afective, intelectuale, estetice ale interlocutorilor. În același timp, limbajul este un instrument de achiziționare orală sau prin scris a majorității informațiilor din orice domeniu de specialitate, el are un rol esențial în conturarea personalității umane

Dezvoltarea capacităților de comunicare în grădiniță este unul din obiectivele majore care se realizează în mod treptat, prin lărgirea relațiilor verbale cu cei din jur, în condițiile manifestării de către copil a curiozității de cunoaștere a obiectelor și a atitudinii interogative referitoare la originea și cauza unor fenomene. În cadrul desfășurării tuturor activităților, pe lângă specificul fiecărei discipline (de a desena, de a observa, de a cânta etc.) se realizează totodată și anumite sarcini legate de însușirea corectă a limbii, de dezvoltare a limbajului și a comunicării. De aceea, toate activitățile desfășurate cu copiii în grădiniță urmăresc, pe lângă scopul principal al acestora, să transmită copiilor noi cunoștințe și să le formeze deprinderi verbale, să le îmbogățească vocabularul cu cuvinte și expresii noi. În afară de acestea, există și anumite activități speciale pentru dezvoltarea vorbirii: lectura după imagini, convorbire tematică, povestirea, jocul didactic, memorizarea.

Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii „prefigurează două mari tendințe de schimbare, prezente în comportamentul cadrului didactic (educatoarea) care pune în centrul atenției copilul de astăzi”:

-Crearea unui mediu educațional adecvat, o stimulare continuă a învățării spontane a copilului;

-Introducerea copilului în ambianța culturală a spațiului social căruia îi aparține, în ideea formării lui ca o personalitate autonomă și conștientă de sine.

Mijloacele principale prin care educatoarea se înscrie în parcurgerea acestor două mari tendințe sunt jocul, ca joc liber sau dirijat, activitățile libere și activitățile frontale, desfășurate fie ca activități cu toată grupa, fie ca activități cu grupuri mici de copii, toate având puternică bază intuitivă, în care esențialul este să creezi un mediu stimulat și interesant pentru copil, răspunzând nevoilor gândirii preoperaționale ale acestora. În astfel de împrejurări copilul are un avantaj larg de posibilități de acțiune, fiind sprijinit să:

- manifeste interes și curiozitate pentru lucruri noi; primească și să înțeleagă informația; lucreze independent și să fie capabil să experimenteze pe măsura posibilităților proprii aspectele care îl interesează în mod deosebit;
- analizeze datele primite și pe baza lor să formuleze predicții;
- exprime independent opinii și stări sufletești și să le motiveze.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Pentru a favoriza educarea conduitei verbale a preșcolarilor este necesar ca activitatea educativă să fie făcută în așa fel încât preșcolarii să fie stimulați să participe în cadrul activităților în mod activ atât verbal cât și mental.

Formarea la copii a unei conduite verbale constă în:

- Dezvoltarea și îmbogățirea vocabularului;
- Învățarea corectă a cuvintelor;
- Formarea deprinderii de verbalizarea a experienței proprii;
- Dezvoltarea capacității de a relata unele întâmplări în legătură cu fiecare moment sau eveniment trăit;
- Cultivarea deprinderii de folosire corectă a limbii;
- Cultivarea aptitudinilor de a vorbi frumos, de a folosi expresii, construcții lingvistice originale, nuanțate.

Limbajul se dezvoltă și progresează în permanență la copil, iar educatorului îi revine sarcina de a organiza și planifica experiențele de limbaj al fiecăruia în funcție de vârstă, ritm propriu de dezvoltare.

Luarea în considerație a particularităților de vârstă și individuale are bogate și solide temeiuri psihopedagogice, făcând saltul la nivelul preocupării pentru tratarea diferențiată a copiilor, pentru individualizarea activității instructiv-educative.

În vederea realizării scopului și a obiectivelor generale ale educației limbajului în grădiniță (dezvoltare exprimării orale, înțelegerea și utilizarea corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale, educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere gramatical, dezvoltarea creativității și expresivității limbajului oral), educatoarea va organiza și va desfășura procesul instructiv-educativ urmărind cu prioritate dezvoltarea limbajului și a comunicării, a vorbirii corecte în limba română, elemente de bază care asigură integrarea corespunzătoare, optimă a copilului în școală.

Prin structura și scopul său, învățământul preșcolar permite interdisciplinaritatea, organizarea conținuturilor învățării pe proiecte, contribuind la formarea unei atitudini noi față de cunoaștere. Copiii încep să cunoască lumea și viața sub aspectele lor variate prin transferul cunoștințelor. Învățarea prin proiecte favorizează cultivarea atitudinii creative, dezvoltarea flexibilității gândirii, a sensibilității copiilor; oferă posibilitatea însușirii tehnicilor de cunoaștere științifică în perspectiva educației și autoeducației permanente.

Prin toate tipurile de activități, copiii își însușesc limbajul sub aspect fonetic, lexical (își îmbogățesc și își activează vocabularul) și gramatical, își formează capacitatea de a

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

accepta și de a emite mesaje simultan cu satisfacerea nevoii de relaxare, de mișcare, a nevoii de afectivitate și de cooperare cu adulții și cu ceilalți copii.

Rolul limbajului și al comunicării este hotărâtor în formarea și dezvoltarea personalității copilului, în îmbogățirea capacității acestuia de a intra în relație cu ceilalți copii și cu adulții, de a interacționa cu mediul, de a-l cunoaște și de a-l stăpâni prin explorări, încercări, exerciții, experimente, în descoperirea de către fiecare copil a propriei identități și în dobândirea deprinderilor de a învăța.

În *etapa jocuri și activităților la libera alegere (ALA)*, copiii, repartizați pe zone de interes, după preferințele lor, își consolidează cunoștințele acumulate și deprinderile formate. Jocurile și activitățile desfășurate cu copiii sunt însoțite de verbalizare, de exersarea deprinderilor de exprimare, prin activizarea vocabularului și folosirea structurilor interogative, după caz. Educatoarea va întreține un dialog firesc, activ pentru copii. Copiii nu conștientizează efortul intelectual în astfel de activități atractive pentru ei, activități ce le satisfac necesități interioare: curiozitate, relaxare și nevoia de mișcare.

În *zona Bibliotecii* se vor desfășura multe activități din sfera limbajului sau vor fi inițiate activități de acest gen, pe grupuri mici, pentru a fi continuate mai târziu, în cadrul activităților comune. Limbajul este abordat într-o viziune integrată, urmărindu-se simultan două laturi importante ale sale: cea receptivă și cea expresivă. În acest sens educatoarea va pune la dispoziția copilului materiale specifice, care să se constituie într-un mediu educativ și cultural, activ, stimulat: cărți, caiete și unelte de scris, reviste, imagini și jocuri cu imagini, casete audio și video și aparatura necesară pentru folosirea acestora: T.V., video, computer etc. O cerință fundamentală este aceea de a deprinde copilul să utilizeze materialele puse la dispoziție, atingându-se astfel obiective ale programei. Limbajul și exersarea operațiilor intelectuale îi conferă copilului preșcolar autonomie și posibilitatea de a se mișca cu ușurință în mediul apropiat sau mai îndepărtat și de a experimenta evenimente și fenomene care, mai târziu vor avea o semnificație aparte, sau altul de cunoaștere (matematică, fizică, biologie).

Jocurile de educarea limbajului permit depistarea tulburărilor de limbaj: deficiențe de pronunție și ritm, de utilizare a vocabularului și a structurii gramaticale.

În *jocurile de creație și de construcție*, la *zonele Știință, Bibliotecă, Artă*, copiii transferă cunoștințe și deprinderi însușite în alte activități. În toate aceste jocuri și activități, copiii exersează deprinderi de comunicare, își pot însuși noțiuni noi sau pot descoperi sensuri noi ale unor cuvinte cunoscute.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Incursiunea copilului în lumea înconjurătoare, cu obiecte, ființe și fenomene diverse, are un scop bine definit, și anume: achizițiile pe care acesta le face în planul limbajului urmăresc să-i dezvolte abilități de predicție și să-i formeze capacități de a exprima liber și de a-și argumenta părerile despre aspectele abordate.

În *activitățile de educație plastică din zona Artei*, copiii sunt stimulați să descrie desenul sau picturile executate, motivând alegerea culorilor ș.a., astfel exersează deprinderile de comunicare verbală. Capacitatea de verbalizare relevă perceperea și denumirea corectă a componentelor desenului realizat. De exemplu, în descrierea unui peisaj, copiii trebuie să denumească componentele plantelor, aspectele unor anotimpuri, semnificația culorilor calde și reci.

Copiii verbalizează forma, mărimea, culoarea, grosimea, numerația, operații de adunare și scădere ș.a. Însușirea termenilor matematici face posibilă aplicarea cunoștințelor din acest domeniu în alte zone de activitate: construcții, desen etc. Prin acțiuni directe ale copiilor de a observa și mânui obiecte, jucării, imagini, prin deprinderea de a le tria și clasifica după anumite însușiri, de a sesiza însușirile de formă, culoare, mărime a acestora, prin formarea unor deprinderi de activitate intelectuală: de a asculta cerința formulată, de a răspunde la întrebări și de a pune întrebări, educatoarea stimulează și dezvoltă gândirea copiilor pe baza îmbogățirii și activizării limbajului.

Vocabularul copiilor se îmbogățește continuu în cadrul activităților de trasare a semnelor grafice, a activităților pe domenii experiențiale: de cunoaștere a mediului (dezgheț, pâraiaș, cosmos, evaporare etc), a activităților muzicale și de educație fizică.

Cu ajutorul unor *instrumente muzicale*, se pot rezolva sarcini didactice creându-se o atmosferă plăcută, relaxantă. Pentru indicarea numărului de silabe dintr-un cuvânt, a numărului de cuvinte într-o propoziție se folosesc asemenea instrumente.

În *jocurile didactice* cu material sau orale în care copiii trebuie să denumească, să descrie, să compare, să identifice, să selecteze, să alcătuiască mulțimea obiectelor de același fel, să interpreteze cântece etc., se îmbogățește vocabularul copiilor, se precizează și se fixează atât cuvinte noi, cât și cele însușite în activitățile anterioare.

Număratul în ordine crescătoare sau descrescătoare se realizează și în jocurile muzicale din folclorul copiilor, în versurile recitativelor-numărători, în conținutul poveștilor și basmelor specifice acestei vârste.

Activitățile la libera alegere sau jocurile distractive (ALA) contribuie la îmbogățirea bagajului de cunoștințe, la dezvoltarea vocabularului, observând natura, recunoscând aspecte ale anotimpurilor, sesizând culori specifice, zgomote ale naturii, doar în urma unei plimbări

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

în parc. Prin aceste activități, copiii își însușesc mai temeinic conținutul unei poezii, exersează deprinderile practice; educatoarea cultivă dialogul, comunicarea activă între copii și între aceștia și educatoarea, le cultivă limbajul monologat, le formează deprinderile de exprimare independentă a opiniilor. Este tot mai evident faptul că educarea limbajului se urmărește nu numai în activitățile specifice, ci și în celelalte tipuri de activitate, din grădiniță. În activitățile organizate integrat sau nu, altele decât educarea limbajului, deși obiectivele lor sunt prioritare, ele permit realizarea unor obiective de educare a limbajului: pronunțarea corectă a noțiunilor specifice, formularea propozițiilor corecte din punct de vedere fonetic, lexical și gramatical, prin care se verbalizează acțiuni, se descrie obiecte specifice, se evaluează și se autoevaluează produse ale activității proprii sau colective ș.a.

Pentru dezvoltarea auzului fonematic, pentru îmbogățirea, precizarea, fixarea și activizarea vocabularului, copiii sunt antrenați în actul verbalizării în toate activitățile comune și la alegere.

Adeziunea preșcolarului la o vorbire corectă din punct de vedere gramatical trebuie privită în relație cu formarea deprinderilor de a-și exprima gândurile într-o comunicare coerentă și corectă. Astfel se are în vedere, gradat, la nivelul fiecărei grupe, formarea deprinderilor de vorbire dialogată, exprimarea în propoziții simple, apoi în propoziții dezvoltate, a gândurilor, ideilor, sentimentelor; formarea corectă a pluralului, acordul predicatului cu subiectul și al adjectivului cu substantivul; folosirea corectă flexiunii verbale și a celei nominale, cunoașterea și folosirea în comunicare a pronumelui de politețe și a principalelor părți de vorbire neflexibilă.

Procesul de îndrumare a formării capacităților de comunicare cuprinde mai multe etape care se întrepătrund: ascultarea vorbirii celorlalți, reproducerea ei pe baza imitației, construirea unui sistem verbal propriu, consolidarea lui prin exersarea zilnică, prevenirea unor deficiențe și corectarea vorbirii.

Limbajul, prin funcțiile sale: comunicativă, cognitivă și acțional-reglatoare, are un rol conducător în dezvoltarea psihică a copilului, în cultivarea proceselor psihice, în dezvoltarea gândirii și stimularea inteligenței, a creativității.

La grupele mare și pregătitoare, se cultivă intercomunicarea liberă între copii, se educă vorbirea expresivă și dialogată, iar diferențierea față de celelalte grupe se face în conținut, în formele de organizare, durată, grad de participare activă a copiilor. La baza acestor activități stă experiența de viață a copiilor, conținutul poveștilor, al basmelor și al poeziilor cunoscute de ei, viața oamenilor și a viețuitoarelor, emisiunilor de radio și TV, filmele și spectacolele pentru copii.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Grădinița permite, prin programele sale, parcurgerea unor cercuri de cuvinte, pronunția curentă, vorbirea nuanțată reverențioasă, reproducerea de povestiri, poezii, familiarizarea cu situații de comunicare.

Toate activitățile preșcolară favorizează un climat afectiv de comunicare verbală liberă și civilizată între copii, consolidează actul comunicării în formele cele mai variate, generate de varietatea jocurilor. Socializarea conduitelor copiilor, apariția unor trăsături caracteriale are loc în contextul jocului și al activităților comune, când relațiile interpersonale și cele de grup sunt principalele modalități de relaționare.

Din toate acestea reiese că perioada preșcolară este de mare importanță și chiar dacă rolul de „a doua naștere a omului” trebuie acordată adolescenței, reverberațiile perioadei preșcolare rămân o sursă de susținere psihică în viață, pentru că prin toate dimensiunile sale și, mai ales, prin atitudini lucide față de viață și prin trăirea acestora, perioada preșcolară conține sâmburi de fericire ce uneori pot ameliora și chiar eroda angoasele, nesiguranțele și neliniștele vieții adulte.

În grădiniță, copilul devine subiectul unor numeroase și variate influențe, complexe și bine organizate, răspunde mai adecvat și într-o mai mare măsură naturii sale de copil, trebuinței sale de a comunica, de a se exprima prin diverse acțiuni și activități.

Înșușirea limbajului le deschide copiilor perspectiva unei vieți spirituale bogate, oferă posibilitatea educării continue, a adaptării cu succes la cerințele școlii.

Importanța limbajului în cunoașterea personalității umane este redată de spusele lui Socrate: „Vorbește ca să te cunosc.”

Educatore, Indrei Anca
Grădinița cu Program Normal Dealu Mare

Jocul și munca la preșcolari

Jocul este activitatea fundamentală a copilului, jucându-se copilul realizează ceva. În formarea culturii spirituale a copiilor un rol foarte important trebuie să-l aibă atitudinea față de muncă.

Pentru a cultiva hărnicia trebuie pornit de la ideea că aceasta este deprinderea de a lucra ce plăcere, de a nu privi munca drept o poruncă impusă dinafară.

Antrenarea copiilor în muncă cu scopul educării hărniciei a încercat să le formeze reprezentări despre munca adulților, despre rolul ei social, caracterul ei colectiv, responsabilitatea fiecăruia în muncă pe care o desfășoară. Pentru formarea reprezentărilor despre munca adulților nu sunt suficiente numai metode verbale și intuitive ci este necesară antrenarea și implicarea copiilor în activitatea practică. Despre specificul meseriilor copii au învățat poezii, exemplu: „Ce miros au meseriile” și alte activități de recunoaștere a diferitelor meserii prin prezentarea unor imagini adevărate, vizite și excursii tematice.

Prin intermediul poveștilor „Cenușăreasa” de frații Grimm, „Fata babei și fata moșneagului” de Ion Creangă, „Ionică Mincinosul”, copii au recunoscut personaje care sunt harnice, au învățat că trebuie să muncească pe măsura posibilităților și au dezaprobat lenea și minciuna.

La vârsta preșcolară copilul este antrenat în jocul-muncă, timp în care se joacă realizând diferite jucării: la sectorul construcții: cel mai bun constructor: Casa mea, castelul din povești, Ferma, etc. Joc de rol: La medic, La școală, Activități gospodărești, etc.

Prin joc, preșcolarii redau aspecte din activitățile practice pe care le-au văzut în familie. Aceste acțiuni de imitare, de transpunere în jocurile-muncă, în jocurile de rol sunt primele elemente de muncă la vârsta preșcolară.

Activitățile practice îmbinate cu jocul, produc plăcerea copiilor iar repetarea lor dă naștere hărniciei și atitudinii pozitive despre muncă.

Un copil își sfătuiește părinții:

- Mâinile mele sunt mici. Va rog să nu așteptați ca ceea ce-mi cereți să fie perfect, indiferent dacă e să-mi placă să-mi fac patul, să mă îmbrac, să desenez sau să arunc mingea.
- Ochii mei nu văd lumea așa cum o vedeți voi cu ai voștri. Lăsați-mă vă rog s-o explorez eu singur fără să interveniți cu restricții ce nu sunt necesare.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

- Munca de pe lângă casă va fi mereu acolo, dar eu n-am să mai fiu mic decât o scurtă perioadă de vreme. Faceți-vă timp, vă rog, să-mi arătați și să-mi explicați despre minunățiile din lumea aceasta.

Educatoare: Man Nastasia
Grădinița cu Program Normal Baba

Ce-i dascălul?

Stau și mă întreb în gând:

Ce e dascălul pe acest pământ?

E fulg de nea? E rază de lumină?

E cer senin? Sau dragoste deplină?

E pace, zbucium sau crâmpiei de vânt?

Ce apare-n viață ca un sfânt,

Să deschidă calea spre lumină,

Spre-nvățătură și încredere sublimă?

DASCĂLUL reprezintă într-un cuvânt toate acestea scrise într-un gând.

Ce înseamnă să fii dascăl ?

Dascălul dobândește dragostea copiilor prin cunoașterea perfectă a meseriei sale, prin atitudinea sa sinceră, binevoitoare și plină de tact față de ei, prin priceperea de a menține o legătură sufletească permanentă cu copiii. Învățătorul poate dobândi respectul elevilor numai atunci când el însuși va respecta personalitatea copilului. Indiferent de vârstă, elevul are sentimentul demnității personale. Orice încercare de a-l umili, mai ales în prezența colegilor săi, va avea un rezultat nedorit. Fie copilul se va retrage în sine și va refuza comunicarea, fie va reacționa violent la frustrare. Rușinea sau umilința repetate pot să dezechilibreze personalitatea în formare a copilului și să ducă la apariția unor stări psihice negative ca nesiguranța, ezitarea, pierderea respectului și a încrederii față de învățătorul său.

Activitatea realizată de un învățător este una dintre cele mai complexe, dintre diferitele activități pe care omul le desfășoară, ea fiind caracterizată nu numai de o dimensiune instrumentală (cunoștințe, competențe), ci și una profund umană relevată prin ansamblul de valori, atitudini, sentimente pe care dascălul le exprimă voluntar sau nu în spațiul școlar.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Activitatea didactică este mai mult decât relevarea unor calități personale apreciate în termeni de vocație, talent, măiestrie și mai cu seamă una care presupune desprinderea unor cunoștințe, abilități, competențe într-un mod riguros, controlat.

De la meserie la profesie. Profesionalizarea calității didactice

Cadrul didactic, cu trăsăturile sale specifice de ordin psihomoral atitudinal - comportamental, reprezintă una dintre componentele esențiale ale procesului de învățământ. Se vorbește tot mai mult în ultima vreme despre profesionalizarea carierei didactice, considerată un drum complex și îndelungat de la concret la ideal, de la aptitudini la competență, de la meserie la profesie. Dascălul trebuie să fie pregătit în așa fel încât să satisfacă numeroasele și înaltele exigențe manifestate la nivel social. S-a considerat că a fi dascăl trebuie înțeles în sensul de „a fi învățător”.

Calitățile de bază pe care trebuie să le întrunească un bun dascăl sunt:

- să fie cinstit, hotărât cu spiritul dreptății;
- să aibă motivație pentru cariera didactică;
- să urmărească în permanență finalitatea acțiunilor;
- să fie îngăduitor atunci când trebuie;
- să fie bine pregătit în specialitate, având un bagaj mare de cunoștințe metodice;
- să pună accentul în special pe comunicare, pe dezvoltarea relațiilor interumane, a toleranței și respectului față de semenii;
- să iubească copiii, să le ofere căldură sufletească, energie pozitivă și să fie pasionați de tot ceea ce fac

Dascălii:

- deschid noi căi spre cunoaștere și-nțelepciune
- descoperă talente, și le conduc ușor, spre profesiune.

Educatoare : Velea Victoria – Maria

ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR

Cunoașterea școlarului mic-condiție esențială pentru obținerea unei calități superioare în procesul de educație

Orice act educativ pornește de la cunoașterea copilului. Cunoașterea în detaliu a tuturor particularităților somatice, psihice și sociale ale copiilor încredințați nouă spre educare este o premisă necesară fundamentării științifice a actului educațional.

În condițiile muncii școlare învățătorul utilizează diverse metode de cunoaștere psihologică a elevilor.

- **OBSERVAȚIA**-este metoda cea mai frecvent utilizată pentru că furnizează date calitative, permite surprinderea „pe viu” a fenomenelor.
- **EXPERIMENTUL**-constă în provocarea intenționată a manifestării fenomenelor și în varietatea condițiilor de manifestare a acestora,toate acestea ducând la rezultate concrete,precise.Cu ajutorul unor experimente simple pot fi cercetate procesele de cunoaștere.Experimentul psihopedagogic,metodă a pedagogiei și psihologiei pedagogice, constă în modificarea unor elemente de conținut,metodică sau organizare în procesul instructiv-educativ în vederea surprinderii efectelor produse asupra evoluției psihice și comportamentul elevilor.Experimentul psihopedagogic se desfășoară în condițiile firești ale activității școlare și deci nu poartă un caracter artificial.Acest tip de experiment este formativ,adică își propune ca să efectueze cercetări în însuși procesul instruirii și educării elevilor,cercetarea apărând doar ca o implicație a operei de formare intelectuală,estetică și morală a elevilor.
- **CONVORBIREA**-este o metodă de cunoaștere prin intermediul căreia se pot înțelege motivele interne ale conduitei,ale opiniilor și convingerilor elevilor,interesele și preferințele lor.
- **ANALIZA PRODUSELOR ACTIVITĂȚII ELEVILOR**- este metoda care furnizează date despre „lumea interioară” a elevului (bogăția de idei, imaginația, originalitatea, aptitudinile)
- **METODA BIOGRAFICĂ** - furnizează date privind evoluția personalității copilului în funcție de condițiile și factorii externi ai dezvoltării (mediul familial, școala, cercul de prieteni)

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

- **METODA ANCHETEI SOCIALE ȘI PSIHOSOCIALE** - se desfășoară pe baza unor chestionare și a unor interviuri individuale sau de grup. Prin aceste instrumente se pot obține opinii sau atitudini față de anumite situații, fapte, comportamente psihosociale, care ilustrează raportarea subiectului la acestea.
- **METODE PSIHOMETRICE (testele)** - cu ajutorul cărora se măsoară diferențele concretizate în nivelul atins de o însușire psihică în dezvoltarea sa.

Desigur, cunoașterea copilului este un proces complex și îndelungat realizabil pe mai multe căi.

Învățătorii sunt, după părinți, persoanele dotate cu autoritatea și cu responsabilitatea modelării ființei umane. Intervenția noastră, a dascălilor, nu se poate desfășura la voia întâmplării. Personalitatea unui copil se formează prin relațiile sale cu mediul înconjurător. Pentru ca aceste relații să fie pozitive, copiii au nevoie de afecțiune, de respect pentru ceea ce sunt și ce fac, de încurajare permanentă.

Socializarea copilului se realizează progresiv, în familie, în colectivul clasei. Un rol important în reglarea activităților și relațiilor școlarului mic cu ceilalți îl joacă atitudinile caracteriale. Orele de consiliere oferă cadrul plămădirii unor calități cum sunt: respectul față de ceilalți, bunătatea, sinceritatea.

Contactul școlarii mici cu literatura, cu eroii diferitelor povestiri le dă acces la mai multe exemple și modele de viață. Ei observă, critică unele trăsături reprobabile ca: minciuna, prefăcătoria, înșelătoria, prostia și încearcă să transpună în conduita lor câte ceva din spiritul de întrajutorare și răspundere a exemplurilor întâlnite.

Personalitatea școlarului mic se distinge prin modul cum se manifestă el în planul relațiilor cu ceilalți. Acum este vârsta prieteniei și camaraderiei.

Procesul de socializare se realizează în familie, în școală și într-o comunitate mai largă (sat, cartier, oraș) care are datoria de a le asigura copiilor o dezvoltare fizică, mentală și socială complexă. Copiii se vor identifica cu această familie uriasă, dacă vor simți că sunt protejați, că li se asigură drepturile și dezvoltarea necesară. Copilul este sfios, temător, nu știe să-și aleagă cuvintele, se exprimă plângând. Învățătorul trebuie să câștige încrederea copilului, să-l liniștească și să-l asculte până la capăt. Numai astfel se va apropia de sufletului lui, va ști ce anume se petrece cu el, ce îl tulbură și va proceda corect și eficient în educarea sa. Pornind de la teste și probe elaborate în încercarea de preselecție a copiilor, consider utile unele probe practice aplicate la clasă pe baza cărora se poate facilita cunoașterea copiilor, ele fiind în același timp și exerciții de dezvoltare a unor capacități.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

1.Proba de atenție

Pe o tablă sunt scrise numere. Doi jucători din doua grupe adverse, cu două culori diferite, la pronunțarea unei anumite cifre, primul care o descoperă o înconjoară.

2.Proba de memorie

Pe o masă se așează 10 obiecte diferite. Se dau 20 de secunde pentru observare și se acoperă obiectele respective. Sarcina elevului este de a reproduce din memorie ceea ce a văzut.

3.Adevarat sau fals

Se prezintă copiilor zece desene cu mici erori pe care trebuie să le descopere:calul cu coarne, ursul cu coada de purcel, etc.povestiri necunoaste cu unele erori pe care copiii trebuie să le sesizeze.

4.Proba de judecăți morale

Pe cinci cartonașe sunt scrise propoziții care reprezintă fapte grave și mai puțin grave pe care le savârșește Costel. Elevii au sarcina de a așeza în partea stângă cartonașele care reprezintă faptele mai puțin grave, iar în dreapta pe cele grave.

5. Proba de afectivitate

“Un copil se întoarce de la școală. Mama îi spune: nu începe imediat lecțiile, vino aici, pentru că vreau să-ți spun ceva.” Elevii au sarcina de a continua povestirea scriind ce cred că i-a spus mama copilului.

Aceste probe, dar și altele constituie mici criterii de evaluare a unor capacități psihice ale copiilor, dar totodată și exerciții pentru dezvoltarea acestora.

Tot în activitatea de cunoaștere a personalității fiecărui elev, de un real folos este strânsa colaborare cu familia, cadru în care elevii se manifestă uneori diferit față de școală.

În activitatea oricărui cadru didactic, un adevărat ghid îl reprezintă „codul vieții” pe care George Grinda îl prezintă în lucrarea sa „Pour l’enfant”. Din el aflăm poziția pe care trebuie să o adopte educatorul față de stările prin care trece elevul:

- “Copilul este o persoană în devenire, eu îl respect.
- Copilul este curios, eu discut cu el.
- Copilul se minunează, eu îl conduc să caute frumosul.
- Copilul vrea să-și afirme personalitatea, îl ajut să se cunoască.
- Copilul caută un model, eu îi ofer un exemplu.
- Copilul descoperă corpul său, eu îi arăt că sănătatea este o forță.
- Copilul se îndoiește de el, eu apreciez ceea ce face el.
- Copilul vrea să fie independent, îl invit să fie responsabil.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

- Copilul nu se cunoaște decât pe sine, eu îl învăț și altele.
- Copilul are nevoie de un ideal, îl ajut să dea sens vieții sale.”

În procesul de instruire și educație se cere o cunoaștere de esență, egală cu cea a unui sculptor față de materialul din care va modela, cu atât mai mult cu cât materialul superb pe care-l reprezintă psihologia copilului este totodată și un material nespus de dificil.

A bate la porțile sufletului copilului, a-l înălța în propriii ochi, a-i acorda încredere și valoare, a fi noi înșine un exemplu pentru ceea ce-i cerem, iată una dintre cheile succesului care-l fac să ne simtă alături de el, să ne considere, nu numai părinte sau educator, dar mai ales un prieten.

În dificila sarcină de educație, se impune să menținem treaz sentimentul de încredere al copilului, să ni-l apropiem sufletește, să-i urmărim cu atenție întreaga dezvoltare pentru a putea observa și îndrepta la timp orice tendință de manifestare nesănătoasă. Permanent să dezvoltăm trăsăturile pozitive din ce în ce mai conturate ale personalității. Vom realiza astfel, cu răbdare, dar sigur, din elevul nostru, cârmaciul propriei vieți.

Învățător: Făgăraș Zamfira

Metode active de predare a limbii române

Metoda cubului

Metodele de predare – învățare specifice limbii și literaturii române sunt multiple. Pentru a putea dezbate importanța unor metode în asimilarea unor deprinderi și abilități, trebuie să cunoaștem semnificația conceptului.

Prin "**metodă de învățământ**" se înțelege o modalitate comună de acțiune a cadrului didactic și a elevilor în vederea realizării obiectivelor pedagogice. Cu alte cuvinte, metoda reprezintă „un mod de a proceda care tinde să plaseze elevul într-o situație de învățare, mai mult sau mai puțin dirijată”. Sub raportul structurării, metoda este un ansamblu organizat de operații și de procedee. În anumite situații, o metodă poate deveni procedeu în cadrul altei metode (ex. problematizarea poate fi inclusă într-o demonstrație).

Metodele de învățământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relație cu mijloacele de învățământ și cu modalitățile de grupare a elevilor. De aceea, opțiunea pentru o anumită strategie didactică condiționează utilizarea unor metode de învățământ specifice. Totodată, metodele de învățământ fac parte din condițiile externe ale învățării, care determină eficiența acestora. De aici decurge importanța alegerii judicioase a metodelor corespunzătoare fiecărei activități didactice.

Metodele specifice predării limbii și literaturii române sunt: algoritimizarea, analiza gramaticală, exercițiul structural, problematizarea (sau învățarea prin rezolvarea de probleme), modelarea figurativă, instruirea programată, activitatea în grupuri mici, lectura, expunerea, prelegerea-dezbatere, simularea, studiul de caz, reflecția personală, brainstormingul, comentariul literar, interpretarea literară, analiza literară, cubul, cvintetul, ciorchinele, gruparea elevilor în funcție de atitudinea față de o problemă, lectura și rezumarea conținutului unui text în perechi, stabilirea succesiunii evenimentelor, predarea reciprocă, jurnalul cu dublă intrare, tehnica “lasă-mă pe mine să am ultimul cuvânt”, realizarea unor predicții etc.

Aceste metode pot fi structurate în metode tradiționale și metode moderne activ-participative. Comunicarea tradițională în cadrul lecției se bazează exclusiv pe transmiterea de cunoștințe de către profesor, pe receptare și imitare de către elev. Acest model de comunicare are la bază ideea că anumite cunoștințe și informații nu trebuie descoperite de elev, ci se transmit și se comunică elevului prin intermediul limbajului. Expunerea,

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

prelegerea, descrierea, explicația, povestirea, lucrul cu manualul, sunt câteva metode la care recur profesorii ce utilizează modelul de comunicare tradițională în cadrul lecțiilor.

Rolul profesorului este acela de a emite informații pe care elevul ce stă pasiv în bancă trebuie să le noteze în caiet. A doua zi elevul preia rolul de emițător al aceluiași informații către profesor – acum receptorul propriului mesaj emis.

Prin metode de tip activ-participative înțelegem orice situație prin care elevii sunt solicitați și sunt scoși din ipostaza de obiect al formării și sunt transformați în subiecți activi, coparticipanți la propria formare. Aceste strategii de tip activ-participativ vor fi folosite de profesor ținând cont de valențele formativ-educative ale fiecărei metodă în parte.

Sub fiecare metodă de predare stă ascunsă o ipoteză asupra mecanismului de învățare al elevului. Profesorii trebuie să se preocupe de găsirea unor metode și procedee variate adaptate diferitelor situații de instruire în care elevii vor fi solicitați.

Una dintre metodele active de predare pe care am folosit-o cu succes la clasă este **metoda cubului** pe care o voi descrie mai jos:

- Se realizează în cub ale cărui fețe pot fi acoperite cu hârtie de culori diferite;

- Pe fiecare față a cubului se scrie câte una dintre următoarele instrucțiuni: **DESCRIE, COMPARĂ, ANALIZEAZĂ, ASOCIAZĂ, APLICĂ, ARGUMENTEAZĂ;**

Se poate lucra în perechi sau în grupuri restrânse;

Este recomandabil ca fețele cubului să fie parcurse în ordinea prezentată urmând pașii de la simplu la complex.

I. Se propune textul literar ce urmează a fi consolidat;

“.....”, autor.....

II. Se anunță și se explică metoda de lucru ;

III. Se stabilesc cele șase grupe ;

IV. Se precizează subiectul de lucru al fiecărei grupe.

Fiecare grup examinează toate particularitățile unui aspect surprins pe una dintre fețele cubului — (faceți un exercițiu de scriere liberă timp de câteva minute pentru subiectul ales - 10 – 15 minute). Este bine ca răspunsurile să fie originale și se poate folosi imaginația pentru cazurile în care nu exista un corespondent în realitate.

- Realizați descrierea din puncte diferite de vedere;
- Compați cu alte noțiuni asemănătoare sau diferite;
- Asociați noțiunile: *La ce vă îndeamnă să vă gândiți?*
- Analizați conceptul: *Din ce este făcut, din ce se compune el?*

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

- Aplicați: Ce puteți face cu el? Cum poate fi folosit?
- Argumentați pro sau contra. Luați atitudine și notați o serie de motive care vin în sprijinul afirmațiilor voastre.

După rezolvarea sarcinii de lucru, elevii vor folosi noțiunile înscrise pentru a demonstra sistematizarea cunoștințelor. Prin brainstorming, participanții identifică idei novatoare pe care le includ într-o fișă a grupei. Prin acest exercițiu se încurajează participarea fiecărui elev și a lucrului în echipe. Forma finală a conținuturilor realizate de fiecare grupă este împărtășită întregii clase (6 minute – câte un minut pentru fiecare față a cubului). Lucrarea în forma finală poate fi desfășurată pe tablă. Avantajele acestei metode sunt acelea că stimulează atenția și gândirea, oferă posibilitatea elevilor de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare, lucrul individual, în echipe sau participarea întregii clase la realizarea cerințelor “cubului” este o provocare și determină o întrecere în a demonstra asimilarea corectă și completă a cunoștințelor.

Metodele activ-participative au însă și dezavantaje: necesită o pregătire mai riguroasă și mai îndelungată, nu pot fi folosite în cadrul oricărei lecții, bagajul informațional este mai mic, necesită atenția sporită a elevilor dar și capacitatea lor de a face conexiuni și de a descoperi singuri răspunsurile.

Învățarea creativă presupune existența unui potențial creativ al elevului, manifestat în receptivitatea față de nou, curiozitatea științifică, nonconformism, originalitate, capacitate de elaborare, fluentă și divergența gândirii, imaginație creatoare, inventivitate.

Atât metodele tradiționale, cât și cele alternative de predare- învățare sunt fundamentale pentru buna desfășurare a activității didactice.

Profesorului îi revine sarcina de a selecta atât metodele moderne cât și cele tradiționale ce pot fi folosite eficient în lecțiile de dobândire de noi cunoștințe și în lecțiile de evaluare a cunoștințelor și abilităților.

Bibliografie:

Constantin Cucoș—Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996

Ioan Cerghit— „Metode de învățământ”, E.D.P., București, 1973

Ioan Jinga, Elena Istrat— „Manual de pedagogie”, Ed. All, București, 2001

Prof. inv. primar Alexa Florian Ionela

Ora de interculturalitate

Motto: *Țiganii merg fără-ncetare
Nu știu nici ei când au pornit,
Dar se tot duc neconținut
Împinși de-o veșnică chemare*

Încă din cele mai vechi timpuri, pe teritoriul țării noastre au trăit mai multe neamuri, fie ele popoare migratoare sau nu. Istoria și legendele sunt cele care ne aduc mărturie despre cele mai importante evenimente din viața omenirii.

Romii, ne spune legenda, au pornit în lume lăsându-și țara pentru că asupra acelor ținuturi se pornise o furtună năprasnică care a pustiit totul, chiar și peștii din râu. Nemaiavând ce să mănânce nici oamenii, nici caii lor, Bulibașa a hotărât că vor pleca în altă țară ca să-și caute hrană până se vor retrage apele de pe pământul lor. Așa s-au înhamat caii la căruțe și au pornit spre alte ținuturi. Au umblat așa mulți, mulți ani, până ce s-au hotărât să se întoarcă în țara lor, dar nimeni nu mai știa unde este aceasta. Ghicitoarele bătrâne ar fi spus că țara lor ar fi fost înghițită de ape și este pe veci pierdută. Astfel timpul a trecut, oamenii au învățat să trăiască în alte locuri, dar în sufletul lor păstrau amintirea despre felul cum dădeau cu ciocanul, cum potcoveau caii, cum pescuiau, cum cântau în jurul focului sau cum își creșteau copiii. Țara lor, pe veci pierdută, a rămas amintire și s-a hotărât ca țara fiecăruia să fie acolo unde a văzut lumina zilei.

Poate de aceea au ajuns romii și pe teritoriul țării noastre încă de pe la anul 1385, an în care sunt atestați documentar ca robi domnești, boierești și-au mănăstirești. Evoluția evenimentelor istorice a avut o mare influență asupra lor. Abolirea robiei, deportarea romilor și perioada comunistă și-au lăsat amprenta peste cultura și civilizația romă. Modul în care ei au făcut față acestor evenimente majore este puternic vizibil în evoluția și dezvoltarea lor culturală. Putem sublinia câteva aspecte definitorii ale specificului romilor pe teritoriul țării noastre.

Firul istoriei ne dovedește că romii practică unele meserii specifice și dețin secretele lor: prelucrarea fierului, tinichigieria, prelucrarea aramei, cositorirea vaselor sau prelucrarea metalelor prețioase. Ei sunt vestiți lăutari, muzica și dansul făcând parte din cultura lor.

În cultura romilor foarte importantă este și îmbrăcămintea, chiar dacă este influențată uneori de cea a populației majoritare din zona unde trăiesc. Bărbații se identifică ca fiind purtători de mustăți, pălării și cămăși colorate. Specific femeilor este fusta lungă colorată, părul este împletit cu panglici și flori, iar cerceii sunt nelipsiți din ținuta unei femei romă.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Baticul este foarte colorat. În general ținuta lor, puternic colorată, exprimă o stare de fericire și mulțumire și este predominantă de culoarea roșie despre care ei cred că aduce noroc.

Familia reprezintă centrul în cultura romilor. În orice comunitate țigănească legile după care funcționează familia sunt ajutorul reciproc și responsabilitatea colectivă. Fetele se căsătoresc de tinere și se ocupă de cele mai multe ori doar de treburile casei și de creșterea copiilor. Căsătoriile pot fi aranjate, foarte importantă fiind puritatea. În concepția romilor nu există termenul de divorț. Dacă se întâmplă ca cei doi soți să se despartă, soțul va plăti fostei soții o sumă de bani care are menirea de a o întreține și pe ea și pe copii.

Viața romilor este influențată și de superstiții sau credințe. Se spune că o femeie măritată trebuie să poarte batic, iar un bărbat căsătorit trebuie să poarte barbă. Deasemenea, o femeie măritată nu va trece niciodată prin fața unui bărbat, legile lor spun că trebuie să-l ocolească. Ei nu își aduc aminte de rudele lor moarte deoarece nu este bine să vorbești despre cei decedați. Botezul este considerat sacru și timp de o zi nimeni nu are voie să sărute copilul pentru a nu-i fura botezul.

Multe din aceste caracteristici îi definesc pe romii din lumea întragă, chiar dacă „ș-au pierdut țara”, ei nu ș-au pierdut identitatea. Roata cu spițe este steagul tuturor romilor. Nomadismul este reliefat de culoarea verde, iar libertatea de culoarea albastră. Roata simbolizează căruța cu care se deplasează.

Cultura țigănească îmbogățește cultura noastră tradițională aducând culoarea și magia interculturală fără de care am fi mai săraci.

Prof. inv. primar Sînziana Șanta

Școala Ponorâta

Bunele maniere se învață!

„Copilul nu datorează părinților viața, ci creșterea” spunea Nicolae Iorga. Parafrazând, vom spune că elevul nu datorează școlii doar instrucția, cât, mai ales, educația. Trăim într-o lume care se autocaracterizează ca fiind modernă și civilizată. În această societate evoluată și informatizată, relațiile sociale par să se bazeze, mai degrabă, pe aroganță, tupeu, violență verbală și fizică, decât pe valorile morale pe care le-au promovat înaintașii noștri: bună cuviință, politețe, curtoazie, respect etc.

Elevul, ca orice persoană, este un actor social, prin apartenența sa la diferite grupuri și prin relațiile pe care el le stabilește în cadrul acestora, fiind astfel implicat de la o vârstă foarte fragedă în viața socială. Din această perspectivă, trebuie să reconsiderăm rolul familiei și al

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

școlii în procesul de socializare a copilului, prin inițierea sa în practicarea unui comportament bazat pe regulile buneii purtării, atât în familie, cât și în comunitatea în care trăiește.

Pornind de la aceste considerente, credem că este absolut necesar să ne întoarcem la esența educației, la „cei șapte ani de acasă”, pe care școala are datoria să clădească, în parteneriat cu familia, omul frumos la suflet și în purtare.

„Arta de a trăi frumos în toate împrejurările vieții” poate fi învățată și practică în viața de zi cu zi, prin raportarea la ceea ce convențional recunoaștem și numim „codul bunelor maniere” sau „codul manierelor elegante”, un set de reguli ce trebuie respectate în diferite situații sau locuri în care ne putem afla la un moment dat.

Se întâmplă, uneori, să ne întrebăm ce atitudine sau ce comportament trebuie să adoptăm în relațiile cu semenii. Probabil că cele mai frecvente întrebări se referă la felul în care trebuie să ne comportăm în familie, la masă, între prieteni, la spectacole sau în vizite.

- Este, oare, necesar să folosim cuvintele „te rog” și „mulțumesc” în cadrul familiei?
- Cum trebuie să mă comport la masă?
- Între prieteni se acceptă orice fel de limbaj?
- Trebuie să salut o cunoștință, chiar dacă pare că nu m-a văzut?
- Pe cine trebuie să salut la școală?
- E obligatoriu să mă prezint atunci când vorbesc la telefon?
- Când și față de cine trebuie să-mi cer scuze?
- În vizită pot merge oricând și oricum

Ce sunt bunele maniere?

Conform dicționarului, manieră înseamnă un mod de comportare corectă și cuviincioasă, comportament conform regulilor buneii-cuviințe. Politețe, amabilitate, bună-cuviință sunt sinonime care lămuresc, într-o formă concisă, această noțiune.

Codul bunelor maniere este un ansamblu de reguli privitoare la buna purtare în societate.

Respectarea acestor reguli de comportament în societate, menține echilibrul social. Cu toate acestea, în comunitate există mai multe categorii de oameni: oameni care respectă cu strictețe codul bunelor maniere, oameni care cunosc codul de conduită dar nu îl respectă din diverse motive, precum și oameni care sunt lipsiți de maniere, fiindcă trăiesc într-un cadru nefavorabil dobândirii unei educații alese.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Bunele maniere pentru copii

Având în vedere că ne adresăm copiilor din ciclul primar, este bine de știut ce reguli ar trebui să cunoască și să respecte un copil până la vârsta de 10 ani.

Astfel, până la intrarea în școală (6-7 ani), copilul trebuie să știe să salute, să nu întrerupă conversația adulților, să spună „te rog”, „mulțumesc”, „cu plăcere” atunci când e cazul, să folosească batista, să ceară voie, să ceară iertare când greșește, să folosească în mod corect tacâmurile, să bată la ușă când intră într-o încăpere.

Intrarea copilului în școală presupune, implicit, respectarea unui regulament impus de activitatea de tip școlar. În același timp, școala reprezintă un factor nou și important în educarea lui în spiritul valorilor morale, în formarea lui ca om. „Bagajul” de bune maniere se îmbogățește cu noi reguli ce trebuie cunoscute și respectate. El trebuie să știe să se prezinte, să se comporte corect la masă, să știe să ofere sau să primească un cadou, să poarte o convorbire telefonică, să utilizeze un limbaj decent, indiferent de partenerul de discuție, să fie ordonat, punctual și politicos, oriunde s-ar afla.

Învățător, Vele Sanda Liliana

Școala, șansa elevului în viață

Școala și familia ar trebui să fie cele două medii de bază ale copilului, de-a lungul dezvoltării sale, până la adolescență.

Proveniența dintr-o familie cu mulți copii și la nivel ridicat de sărăcie, în general de proveniență rromă, influențează negativ educarea copiilor. Din această cauză există copii care nu merg la școală deloc sau care renunță pe parcursul școlarizării lor.

Cadrele didactice care lucrează cu copiii rromi au de dus o grea muncă de lămurire cu părinții acestor copii, în vederea conștientizării importanței educației, deoarece orice copil trebuie să gândească independent, să fie creativ și original.

Dobândirea valorilor morale și etice sunt tot un obiectiv major al educației. De aceea, niciun copil nu trebuie lipsit de educație, nu trebuie să simtă că este exclus, discriminat. Trebuie învățat să se respecte pe sine și pe ceilalți, să aibă încredere în propriile forțe, să știe cum să depășească eventualele obstacole ce apar pe drumul vieții.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Școala trebuie să-i atragă pe copii, atât prin activitățile școlare, cât și prin cele extrașcolare, să-I facă să se simtă importanți, mândri de ei, adică să le dea o rază de speranță într-o lume grea și de multe ori neputincioasă.

Haideți cu toții să le întindem mâna, și să spunem “Bine ați venit!”

Înv. Florian Nadia-Laura

Modalități de abordare a educației fizice în ciclul primar

Educația fizică, ca parte integrantă a dezvoltării elevilor se realizează în școală prin orele de educație fizică, dar și prin alte activități extracuriculare.

Această disciplină contribuie la pregătirea multilaterală a copiilor, la întărirea sănătății lor, la o dezvoltare armonioasă a organismului, a calităților motrice de baza necesare în activitatea cotidiană.

Prin jocurile de mișcare folosite în cadrul orelor de educație fizică se urmărește formarea și dezvoltarea unor deprinderi motrice de baza sau specifice, dezvoltarea unor calități psihice, verificarea unor elemente însușite anterior, dezvoltarea spiritului de organizare, a conducerii unui joc.

Unul dintre jocurile pe care îl aplic la clase și care place mult copiilor este: “Crabii și creveții”.

Scopul jocului: dezvoltarea forței, vitezei și rezistenței, dezvoltarea organismului, angrenarea colectivului de elevi.

Desfășurarea jocului: elevii clasei sunt repartizați în două echipe egale, așezate la mijlocul terenului față în față, la 1, 2 pași distanță. În fața fiecărei echipe la 10 – 15 metri se trasează câte o linie. O echipa poartă denumirea de “crabi” iar cealaltă de “creveți”. Profesorul strigă numele uneia dintre echipe. Aceasta aleargă spre linia din față, fiind urmărită de echipa adversă. Jucătorul atins înainte de a trece linia aduce un punct echipei adverse. Câștigă echipa care a acumulat mai multe puncte.

Prof. Cîrțiu Mircea Călin

ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL

Limbajul religios al politeții. Salutul în limba română

Motto: ”Minune este și felul în care ne purtăm unul cu altul, întrecându-ne în a ne ajuta, a ne vorbi delicat, a ne face viața cât mai plăcută unul altuia”

O formă specială care reflectă relațiile dintre oameni o constituie limbajul politeții. Aceasta facilitează comunicarea interumană și se caracterizează prin respect, bunăcuviință și amabilitate în relație cu semenii noștri.

Dicționarul limbii române înregistrează ca explicații ale cuvântului „salut” următoarele: „cuvânt sau enunț sau gest cu care se salută”.

Dincolo de rigiditatea unei definiții, cuvântul dă expresie legăturii care se stabilește de la om la om. Între politețe și bunăcuviință trebuie făcută o distincție. Cea dintâi implică învățarea și respectarea normelor de comportare, deci vine ca urmare a educației, cea de-a doua presupune o conduită spontană.

Lingviștii și sociologii văd în salut „un comportament comunicațional, gestual sau verbal cu o semnificație cunoscută unui micro sau macro grup social, prin care se dă un semn de atenție, respect unei persoane sau grup”¹. Formele de salut sunt considerate de către sociologi enunțuri prin care se exprimă actul de salut. Ele sunt privite drept clișee lingvistice de tip aparte.

Una din cele mai cunoscute forme de salut este „sărut mâna” și are la origine gestul corespunzător. Țăranul român sărutând mâna preotului rostea „sărut mâna, părinte” acest gest provenind din evlavia creștinului pentru mâna celui care-i dă ceea ce el nu poate avea fără preot: Preacinstitul Trup și Sânge al Domnului nostru Iisus Hristos. Folosită în afara contextului religios formula trădează doar un semn al politeții care nu întotdeauna reflectă trăirea sufletească.

Formula de salut întrebuițată astăzi într-un anumit context (cel al despărțirii îndrăgostiților): „adio!” nu mai este cunoscută în înțelesul ei primar. Cuvântul este format din alte două cuvinte de origine latină „ad” și „deos” = la Dumnezeu. Despărțirea oamenilor în această lume nu este definitivă, ea se transformă într-o întâlnire „la Dumnezeu”.

Formulele de salut folosite în satele noastre reflectă un mod de a gândi, de a trăi și de a te comporta creștinește. Pentru creștin fiecare zi este o minune pentru că trăiești în

¹ M.Pietreanu, Salutul în limba română, Ed. Științifică și Enciclopedică, Buc., 1984, pag. 10.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

spațiul și timpul Învierii. Viața este un dar de la Dumnezeu, ziua însăși este un dar, de aceea începi ziua rugându-l pe Dumnezeu să-ți-o binecuvânteze, să-ți poarte de grijă, îi mulțumești pentru hrana necesară zidirii trupului și I te închini seara rugându-l să-ți vegheze somnul. Doar cel care se află în iubirea lui Hristos poate răspunde la „Bună ziua” cu „Noroc și bine să-ți dea Dumnezeu” sau „Deie Dumnezeu, bine”.

Creștinul nu se așează la masă până când nu-și face semnul Sfintei Cruci și nu spune o rugăciune de mulțumire. Dacă formula de salut este : „ Bună masă la dumneavoastră!”, răspunsul vine imediat încredințându-l pe musafir că acest lucru este posibil „Numai cu ajutorul lui Dumnezeu” exprimând nădejdea că zilele omului sunt bune, când de el are știre Dumnezeu, când nu este uitat de Creator.

În lumea satelor noastre un loc important îl ocupă munca. Pentru țărani, munca este un dar firesc și necesar de la Dumnezeu. În înțelegerea acestor oameni simpli și curați cu inima munca este un mijloc de existență nu de câștig, de aceea țăranul respectă ceea ce este câștigat cu trudă. Prețuind munca țăranului, creștinul se adresează celor care se îndeletnicesc cu ea: „Spor și bun lucru să dea Dumnezeu!”, „Dea Dumnezeu rod la muncă!”, „Alduiască Dumnezeu lucru și pe dumneavoastră!”. La asemenea care cer îndurarea și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru lucrul muncit nu se poate răspunde decât cu formulele care concentrează speranța că, pentru gândul bun al celui ce salută, Dumnezeu va ajuta omul: „Să te-audă Dumnezeu!”, „Să dea Dumnezeu!”, „Dă Doamne!”, „ Noroc și bine să dea Dumnezeu!”.

În limba română există un sinonim pentru verbul „a saluta” și anume expresia „a da binețe”. Omul trebuie să rămână în „Bine”, să aleagă binele conștient că libertatea lui constă în alegerea binelui, atât pentru sine cât și pentru ceilalți.

În salut omul trăiește deschiderea lui către semenii, care conduce la nașterea iubirii interpersonale. Prin Învierea lui Hristos și sensul întâlnirii dintre oameni e altul, de aceea începând cu Sfintele Paști creștinii salută: „Hristos a Înviat!”, în loc de „Bună ziua!”. Învierea lui Hristos înseamnă rezidirea condiției noastre umane, recunoașterea biruinței asupra morții, bucuria de a descoperi în Învierea Domnului propria noastră înviere. În acest sens cuviosul Siluan Atonitul scria : „Adeseori pentru un singur salut sufletul simte în el o schimbare binefăcătoare, și, dimpotrivă pentru o singură privire dușmănoasă, pierde harul și iubirea lui Dumnezeu”.²

² Cuviosul Siluan Atonitul, Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei, Ed. Deisis, Alba Iulia, 1994, pag. 188.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Formele de salut menționate poartă amprenta de neșters a creștinismului. Mai mult chiar ele dovedesc „existența unui mod de a gândi relațiile interumane ca fiind în permanentă relație cu binefăcătoarea prezență a lui Dumnezeu”.³

Astăzi se folosesc, de către tineri mai ales, formule de salut care sunt străine de universul spiritual al neamului nostru. Cei care rostesc „Doamne, ajută!”, Îl aduc, Îl fac prezent, prin cuvânt, pe Dumnezeu în sufletele lor cerându-I ajutorul conștienței de faptul că nimic din ce avem nu este al nostru ci totul este primit, știind că fără El nimic nu se poate face.

Cred că este necesar să se mediteze asupra modului în care salutul, formele de salut vorbesc despre relațiile interumane, despre dragostea sau indiferența cu care oamenii se privesc. Să revenim la salutul nostru creștinesc care oglindește credința și dragostea dintre creștini, să nu uităm cele spuse de Sfântul Isac Sirul: „Cuvintele lui Dumnezeu simțite în inimă sunt deci cuvântări ale lui Dumnezeu, adresate nouă acum și care susțin viața noastră cu puterea lui Dumnezeu comunicată prin ele”⁴.

Bibliografie:

1. M.Pietreanu, *Salutul în limba română*, Ed. Științifică și Enciclopedică, Buc., 1984.
2. Cuviosul Siluan Atonitul, *Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei*, Ed. Deisis, Alba Iulia, 1994.
3. Pr. Prof. D.Stăniloae, *Ortodoxie și românism*, Putna.
4. Sfântul Isac Sirul, *Cuvinte despre Sfintele Nevoințe*, în *Filocalia*, vol X, traducere și note de Pr.Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al B.O.R., București, 1986
5. Maria Ivăniș Frențiu, *Limba română și limbajul rugăciunii*, Editura Anastasia, 2001.

Întocmit: prof. Liana Lazar

³ Pr. Prof. D.Stăniloae, *Ortodoxie și românism*, Putna, pag. 66.

⁴ Sfântul Isac Sirul, *Cuvinte despre Sfintele Nevoințe*, în *Filocalia*, vol X, traducere și note de Pr.Prof. Dr. Dumitru Stăniloae, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al B.O.R., București, 1986.

Protejarea monumentelor naturii

Natura este un izvor de resurse materiale și spirituale pentru om, de aceea cunoșterea importanței și necesității ocrotirii naturii precum și conservarea biodiversității reprezintă obiectul central al educației ecologice.

Monumente ale naturii sunt:

1) Tisa (*Taxus baccata*), este un conifer de climat oceanic, apare spontan în etajul montan sau în pădurea limitrofă. Atinge înălțimi de aproximativ 10-12 m, tulpina este dreaptă, scoarța este subțire de culoare roșiatică, coroana este ovoid conică. Frunzele sunt persistente, pe partea superioară sunt verzui întunecate, lucioase, pe partea inferioară sunt verde-galbui, nelucioase. Florile sunt așezate pe indivizi diferiți.

2) Ghintura galbena (*gentiana lutea*), crește pe coaste însorite, grohotișuri are înălțimea de 40- 140 cm, tulpina este groasă și dreaptă, frunzele sunt mari eliptice verzui-albăstrii, așezate simetric, flori galbene. Înflorește din iunie până în august. Planta are importanță farmaceutică și se folosește la fabricarea rachiurilor lichiorurilor și a vinurilor.

3) Ghintura punctată (*Gențiana punctată*) este o plantă perenă care vegetează locurile pietroase, ierboase din etajul montan și tufărișuri. Are în pământ un rizom, o tulpina de 20-60 cm muchiată, goală în interior. Florile sunt așezate opus, florile sunt galbene cu puncte purpurii. Planta înflorește din iulie până în septembrie, are aceleași utilizări ca ghintura galbenă.

4) Crinul de pădure (*Lilium martagon*), crește în pădurile de foioase din regiunea montană. Tulpina este dreaptă, frunze alungit lanceolate, flori roșiatic punctate cu purpuriu închis, având miros caracteristic.

5) Bulbuci de munte (*Trollius europaeus*) este o frumoasă ranunculacee răspândită prin fânețe, poieni, pajiști umede din etajul montan. Tulpina este dreaptă cu o floare globuloasă galben-aurie în vârf. Frunzele sunt adânc divizate de un verde închis. Conține substanțe toxice și are importanță farmacologică.

6) Laleaua pestriță (*Fritillaria meleagris*) este o plantă perenă care are în sol un bulb cu doi solzi cărnoși, vegetează prin fânețe umede, locuri mlăștinoase sau turboase din etajul montan. Tulpina aeriana este înaltă de 20-30 cm neramificată. Pe ea se dispun altern 3-5

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

frunze liniare, iar în vârful ei două flori mari. Foliiolele care alcătuiesc învelișul floral se numesc sepale, atrag atenția prin neobișnuitul lor desen asemănător cu o tabla de sah.

Prof. Pop Adriana Viorica

Influența limbii și a culturii engleze în spațiul românesc

Limba română, asemenea celorlalte limbi, se află într-o continuă schimbare determinată, în primul rând, de globalizare și de nevoia de existență a unei limbi de circulație internațională. Dacă până nu de mult limba franceză era folosită în acest scop, iar cultura franceză era din ce în ce mai răspândită în spațiul românesc, azi limba engleză este cea care se răspândește cu repeziciune. Limba română a mai fost influențată și de alte limbi precum slavonă, greacă, turcă sau germană, dar în ultima vreme engleza britanică și americană este cea mai răspândită. Acest fenomen este determinat de folosirea frecventă a Internetului, a calculatorului sau de existența companiilor multinaționale care au dus la răspândirea limbii engleze la noi în țară și nu numai.

În spațiul românesc limba și cultura engleză au pătruns cu repeziciune și continuă să câștige teren. Un exemplu în acest sens sunt sărbătorile și obiceiurile împrumutate de la britanici sau de la americani: Valentine`s Day, Halloween, Thanksgiving Day sau St. Patrick`s Day. Există și în cultura română unele sărbători care pot fi echivalate cu cele englezești și chiar se promovează o anumită rivalitate în ceea ce privește popularitatea lor. De aceea auzim de multe ori la televizor sau citim în presă întrebarea: „Ce sărbătoresc românii, Valentine`s Day sau Dragobete?” din moment ce amândouă sunt privite ca și sărbători ale dragostei. Alții critica faptul că se sărbătorește Halloween-ul când avem și noi o sărbătoare a morților și numeroase legende precum cea a lui Dracula. Dacă stăm să analizăm cu atenție situația observăm că sărbătorile englezești nu le eclipsează pe cele românești ci din contră, le reînvie datorită acestei așa-zise rivalități. Românii se străduiesc să reînvie tradiția și să promoveze sărbătorile cu specific național chiar dacă pentru asta apelează la o paralelă între ele și cele împrumutate de la englezi sau americani.

Nu numai în ceea ce privește cultura și obiceiurile observăm o contribuție a limbii engleze la evoluția celor românești ci și în ceea ce privește îmbogățirea limbii române. În ultima vreme observăm că limba română abundă în neologisme de origine străină și în special în cele provenite din limba engleză. În mass-media apar tot mai des titluri de emisiuni sau articole care sunt scrise în întregime ori doar parțial în engleză precum: *Late night show*, Un *fashion-designer* român a câștigat premiul cel mare la săptămâna modei de la Londra, etc. Aceste titluri nu au nevoie de traducere deoarece marea majoritate înțeleg, măcar în parte,

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

despre ce e vorba. Limba română s-a îmbogățit nu numai la acest nivel ci și la nivelul vocabularului activ.

Principalul avantaj al utilizării acestor termeni este caracterul lor internațional, care facilitează schimbul de informații și tehnologii între specialiști. Un alt avantaj poate fi precizia sensului, scurtimea și simplitatea structurii: *mass-media* în comparație cu *mijloace de comunicare în masă*.

Evoluția limbii nu a fost acceptată de toată lumea astfel încât în România a fost promulgată Legea 500/2004 elaborată de George Pruteanu, lege care obligă la completarea textelor cu caracter publicitar cu traduceri în limba română. În ciuda acestor manifeste, neologismele de origine străină au continuat să apară și să funcționeze în paralel cu cuvintele care au același înțeles în limba română.

De aceea studierea limbii engleze în școala românească de la vârste destul de mici nu face decât să ofere copiilor posibilitatea de a comunica și de a înțelege mesajele transmise prin intermediul unor termeni de circulație internațională. Faptul că limba engleză este atât de răspândită face ca învățarea ei să se facă cu mai mare ușurință deoarece elevii au ocazia să folosească activ cunoștințele dobândite la școală. Răspândirea ei în spațiul românesc a dus la învățarea pasivă a numeroase cunoștințe de vocabular astfel încât mulți elevi întâmpină greutăți doar la învățarea structurilor gramaticale. Fiind limba întâi de studiu în majoritatea școlilor din țară, elevilor li se oferă posibilitatea să stăpânească modalitatea de comunicare universală și să aibă acces la informațiile puse la dispoziție și distribuite cu ajutorul internetului și a altor mijloace de informare.

Având în vedere cele spuse mai sus putem afirma că limba și cultura engleză au avut un rol decisiv în deschiderea drumului țării noastre spre globalizare și spre stăpânirea unui limbaj comun care ușurează comunicarea și schimbul de informații în diverse domenii, fără a afecta însă identitatea națională.

Prof. Limba engleză, Irina Danciu

DRAGOSTEA DIN PERSPECTIVĂ UNIVERSALĂ

Povestea lui Dragobete

Dragobetele este un zeu mitologic românesc, similar lui Eros sau Cupidon. Se crede că Dragobete a fost un chipeș fie al babei Dochia. Nu blând și romantic ca Sfântul Valentin, ci năvalnic și aventurier, Dragobete era la daci zeul care, ca un „naș cosmic”, oficia la începutul primăverii nunta tuturor animalelor. În timp, acest obicei s-a extins și la oameni. Motivația preluării obiceiului păsărilor era profundă, din moment ce păsările erau privite ca mesagere ale zeilor, cuvântul grecesc „pasăre” însemnând chiar „mesaj al cerului”.

Pe vremuri, la sfârșitul lunii februarie, oamenii țineau Dragobetele (Ziua Îndrăgostiților, cap de primăvară, Logodnicul Păsărilor). Asta pentru că luna februarie era considerată lună de primăvară, iar ziua de 24 era începutul muncilor agricole (și ziua ieșirii ursului din bârlog). Acesta este momentul în care natura se trezește.

Dragobete era un zeu al buneii dispoziții, de ziua lui organizându-se serbări ale tinerilor, de la care adesea porneau viitoarele căsătorii. La aceste ocazii, pretutindeni prin sate se auzea zicala: „*Dragobetele sărută fetele!*” Credința populară românească spunea că cei care participau la sărbătoarea Dragobetelui erau feriți de boli tot anul. Așadar, în zori, îmbrăcați în cele mai bune haine, tinerii se întâlneau în centrul satului sau în fața bisericii. Dacă timpul era frumos, porneau cântând în grupuri către pădure sau în lunci în căutarea ghiocilor și a altor plante miraculoase (folosite pentru descântece de dragoste). De Dragobete se făceau logodne simbolice pentru anul următor sau băieții făceau frății de sânge. În pădure, în jurul focurilor aprinse, tinerii stăteau de vorbă, cântau și dansau.

Prin unele locuri, există obiceiul ca fetele să strângă apa din omătul netopit sau de pe florile de fagi. Această apă era păstrată cu mare grijă pentru că avea proprietăți magice (se spunea că e „născută din surâsul zânelor”) și putea face fetele mai frumoase și mai dragăstoase. La prânz, fetele începeau să coboare spre sat în fugă, în sudul României această goană fiind numită „zburătorit”. Fiecare băiat urmărea fata de care îi plăcea. Dacă tânărul era iute de picior și fetei îi plăcea respectivul urmăritor, atunci avea loc o sărutare în văzul tuturor.

Sărutul simboliza logodna celor doi, cel puțin pentru un an de zile, iar de multe ori astfel de logodne veneau înaintea logodnelor reale. Comunitatea era foarte interesată de ce se întâmpla în această zi, deoarece așa se afla la ce nunți vor petrece toamna.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Chiar dacă nu era o sărbătoare religioasă, în această zi oamenii nu munceau, pentru a nu fi pedepsiți de zeu și pentru a avea un an îmbelșugat.

Povestea Sfântului Valentin

În fiecare an, gerul lunii februarie este topit de febra sărbătorilor iubirii. Inimioare roșii, bomboane delicioase în forma de inimă, amorași plutind pe norișori pufoși, declarații siropoase și alte dulcęgării dintre cele care fac bine sufletului dornic de gesturi „micuțe și drăguțe” – toate animă atmosfera de Sf. Valentin.

Istoria Sf. Valentin, protectorul îndrăgostiților, începe cu perioada Imperiului Roman. O legendă spune că Valentin a fost un preot care slujea prin secolul al III-lea, în Roma. Când împăratul Claudius al II-lea a hotărât că bărbații necăsătoriți erau soldați mai buni decât cei cu familii, a scos în afara legii căsătoria pentru cei tineri. El a vrut să facă din bărbații necăsătoriți o armată invincibilă.

Valentin, dându-și seama de nedreptatea decretului emis, l-a înfuriat pe Claudius, continuând să oficializeze căsătoria în secret. Când fapta lui a fost descoperită, împăratul l-a condamnat la moarte.

Potrivit altei legende, Valentin este cel care a trimis prima felicitare în această zi. În timp ce se afla la închisoare, s-a îndrăgostit de fiica paznicului închisorii. Înainte de a muri, se spune că a scris o scrisoare pe care a semnat-o „de la al tău, Valentin”, expresie care se folosește și astăzi. De aici a apărut „tradiția” de a trimite în ziua de 14 februarie scrisorele parfumate, desenate cu flori, inimioare și amorași, cu cererea „Be my Valentine!” („Fii Valentinul meu!”).

Pe de altă parte, ziua de Sf. Valentin se mai numea, cu mult timp în urmă, Ziua Nunții Păsărilor, fiindcă se credea că păsările își alegeau perechea exact în ziua de 14 februarie.

Tristan și Isolda

Iubirea dintre Tristan și Isolda ocupa un loc binemeritat în galeria marilor povești de iubire ale lumii. Acest mit celtic al iubirii invincibile a circulat în diferite variante și a suscitativimaginationa multor artiști și compozitori. O poveste de dragoste imposibilă, în care doi tineri, Tristan și Isolda aparținând unor țări aflate în război, trebuie să-și învingă sentimentele puternice ce le simțeau unul pentru celălalt, din loialitate față de rege și de țară.

Povestea lor începe când Tristan primește misiunea de a o peți pe Isolda pentru unchiul său, regele Mark. Pe drumul spre regatul regelui, Isolda află că Tristan este asasinul fratelui său, de aceea vrea să-l otrăvească, dar întâmplarea face ca otrava să fie înlocuită cu o poțiune a iubirii. Cei doi beau din același pocal și între ei se înfiripă o dragoste puternică.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Isolda se căsătorește din datorie cu bătrânul rege Mark, deși continuă să-l iubească pe frumosul Tristan. Legătura lor secretă este descoperită și Tristan este condamnat la moarte. Cei doi îndrăgostiți reușesc să fugă împreună și un timp trăiesc modest și fericiți într-o colibă din pădure. Însă conștiința o determină pe Isolda să se întoarcă în cele din urmă la regele Mark, chiar dacă inima sa va aparține mereu lui Tristan. Cu sufletul frânt, Tristan pleacă din regat, chinuit de dorul iubirii pierdute. Dar, în ciuda eforturilor lor de a sta departe unul de celălalt, pasiunea dintre ei devine din ce în ce mai puternică. În final, ei riscă totul pentru o ultimă îmbrățișare.

Deși finalul acestei povești este trist, fiindcă aduce moartea celor doi îndrăgostiți, mesajul legendei este unul optimist, căci dragostea lor a rămas sinceră până la sfârșit, continuând să trăiască în legendă.

Făt-Frumos și Ileana Cosânzeana

În folclorul și literatura română au circulat multe variante cu Făt-Frumos și Ileana Cosânzeana, însă scenariul poveștii lor poate fi redusă la una singură. Făt-Frumos și Ileana Cosânzeana sunt cuplul de îndrăgostiți specific folclorului românesc, iar ingredientele iubirii lor sunt: originile nobile, frumusețea fizică și morală a celor doi tineri, prezența obstacolelor și personajelor malefice care-i testează curajul și istețimea lui Făt-Frumos, finalul fericit.

Povestea ne spune că a fost odată, la curtea unui rege vestit, o preafrumoasă fată. Iubită de părinți ca lumina ochilor, Ileana Cosânzeana, este totuși răpită într-o bună zi de Zmeul cel rău și dusă cale de mări și țări, pe Tărâmul celălalt. Aici, Zmeul cel fioros o închide pe tână fecioară în turnul cel mai înalt al castelului, ferecat cu sute de zăvoare, pentru ca nimeni să nu o poată vreodată elibera.

Cuprins de disperare, bătrânul său tata promite că va da mâna fiicei sale celui care va reuși să o aducă înapoi. Dintre toți voinicii regatului, doar Făt-Frumos reușește să treacă de toate încercările și capcanele puse în cale spre castelul Zmeului, ajutat fiind de puterile magice și de istețimea unor camarazi de drum. Punctul culminant al poveștii este lupta dintre Făt-Frumos și Zmeul fioros, în care se dezlănțuie forța lor, dar și stihiiile naturii.

În final, Făt-Frumos iese întotdeauna învingător în lupta cu răul Zmeu, o recuperează pe Ileana Cosânzeana de care se îndrăgostește nebunește, ajung împreună zburând pe calul năzdrăvan la palatul regelui, care, fericit, le dă binecuvântarea să se căsătorească. Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Isis și Osiris

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

În vremuri când prosperitatea și veselia domneau pe Pământul Egiptului, zeița Isis era frumoasa soție a lui Osiris. Fericirea lor aducea prosperitate poporului peste care domneau, iar bogăția sufletului lor se oglindea în bogăția palatelor. Dragostea lor era de nezdruccinat până când, într-o zi nefastă, Osiris este ucis de către gelosul său frate, Typhon, și aruncat în mare. Nefericita văduvă Isis și-a căutat soțul cu disperare timp îndelungat, ajutată de șapte scorpioni.

Dragostea nu a lăsat-o să renunțe până ce nu i-a găsit trupul pe marea învolburată, l-a adus în Egipt și l-a îmbălsămat. Isis a îngropat apoi fragmentele trupului lui Osiris în mai multe locuri din Egipt, pentru ca Typhon să nu-l mai găsească niciodată.

În mitologia egipteană, Osiris a devenit paznicul și judecătorul de la intrarea în lumea de apoi.

În mitologia egipteană, Isis este zeița magiei, a vieții și a căsătoriei, simbolul armoniei matrimoniale și fidelității femeii față de soț. Isis are în picturile egiptene înfățișarea unei femei cu aripi larg deschise, ca de înger, aplecată protector deasupra unei mumii – trupul îmbălsămat al iubitului ei soț.

Culese de profesor limba franceză Anca Șipoș

Gânduri...despre mine

Școala. . instituție socială ce are menirea de a educa copiii, de a le oferi modele de viață și de a-i ajuta să se dezvolte într-un mediu simulativ al societății a devenit de anul acesta locul meu de muncă. Proaspăt absolventă a facultății, pășind timidă în curtea Școlii cu Clasele I-VIII din Coroieni am făcut cunoștință cu noii mei colegi, niște persoane deosebite, cu cei pe care trebuie să-i ghidez anul acesta, clasa mea, precum și cu restul elevilor pe care îi ajut să cunoască minunata lume a numerelor.

Dorința de mica de a fi profesoară mi-a fost răsplătită de entuziasmul și zâmbetele copiilor atunci când le-am fost prezentată drept noua lor profesoară de matematică.

Viața mea și-a schimbat ritmul, am fost atrasă în lumea mare, plină de responsabilități, cu planuri de lecție de făcut, elevi de ascultat, lecții de predat, lucrări de corectat și plină de încercări noi, de a oferi soluții, sau mai multe viziuni ale situațiilor. Postul de profesoară m-a pus din nou în situația de a mă trezi devreme zilnic și de a relua viața de . . .“elevă”.

Am aflat astfel că universul copiilor e asemănător cu cel al oamenilor. Printre ei regăsesc ușor "omuleți" harnici, curajoși, gata să se sacrifice pentru țelul vârstei lor: rezultate

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

bune la învățătură și acumulare de noi cunoștințe; "omuleți" năzdrăvani, puși pe glume, care-ți dau bătăi de cap, dar cărora cu atenție cuvenită și devotament le poți acorda și interes pentru școală; "omuleți" răi, care își pun mușchii la bătaie, plini de prejudecăți, încărcăți afectiv din familie, cu ură față de propriii colegi, care s-au nimerit să fie de altă etnie.

Șansa atât a celor mai defavorizați, cât și a tuturor este proiectul pe care școala noastră a reușit să-l câștige și prin care se urmărește în primul rând o cunoaștere a elevilor între ei, cooperare și ajutor reciproc, toate acestea în încercarea de a descoperi valorile fundamentale ale naturii. Metodele alternative de învățare, punând elevii în situații practice și implicându-i în activități unde sunt liberi să se exprime jovial, fără reguli exacte, în spiritul colegialității și respectului reciproc ajută pe toată comunitatea școlii să comunice și să se cunoască mai bine.

...din sufletul unui dascăl de matematică!

Profesor, Muțiu Andreea

Copiii din Ponorâta, o realitate dureroasă a secolului XXI

E toamnă și clopoțelul se pregătește să sune cu trei zile mai repede ca de obicei, o toamnă frumoasă în care vara aceasta parcă nu vrea să plece prea curând și se adevărește pe parcursul timpului, că slava Domnului, chiar a fost o toamnă lungă : așa cum să mulțumească pe tot omul!

Un fior îmi zguduie corpul când mă gândesc că mă îndrept înspre școală, o școală a comunității rome și primul meu cuvânt mental stăruia apăsător asupra mea, mă înfricase într-atât încât îmi venea să mă dau jos din mașina. Așa am reușit să-mi cunosc primii colegi în timp ce mergeam pe drumul de la Tg. Lăpuș înspre localitatea Ponorâta, cea mai săracă comunitate de romi din țară, după cum arată statisticile din ultimii ani.

Auzisem de această comunitate, dar spre rușinea mea n-am știut unde este localizată. O știam doar cu numele și atât, de sunt din aceeași zonă. Colegii mei experimentați, de altfel, se uitau tăcuți la mine și discutau diverse subiecte despre vacanță...

Stânjenită mă dau jos din mașina și primul sunet care-mi iese pe gura a fost «vai, vai unde-am ajuns !!!

Ne întâmpină copiii și părinții, majoritatea arătau ca "cenușăreasa", dar pe mine mă privesc distanți...începători și ei, începătoare și eu, stau pe gânduri și îmi pun o întrebare : Ce-o să fac eu, aici ? Răspunsul îl voi găsi muncind și având răbdarea necesară, altfel mi-as dori să fug, dar unde ? Și copiii aceștia, n-au nicio vină ! Cineva trebuie să-i ajute !

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Iar acei „cineva” suntem noi cei care-i întâlnim zi de zi.

Așa că mă pun pe plâns nopți întregi la rând văzând sărăcia și umilința în care trăiesc. Mă pun în locul lor și-i mulțumesc lui Dumnezeu c-am văzut o altă lume, o lume a sărăciei și a umilinței care-i aici, aproape de mine.

Însă pe parcurs problemele se îmbunătățesc, îmi admir colegii că sunt atât de utili aici, că sunt rezistenți și că n-au cedat s-au obișnuit cu munca lor, iar unii dintre colegi chiar nu mai vor să plece. Mi-au povestit despre vechea școală și prin câte au trecut până s-a construit această școală nouă, dar totul are un preț, prețul răbdării și al muncii serioase făcute în timp îndelungat asigură calea succesului și pot să afirm că totuși s-a întâmplat ceva: școală nouă, proiectul Ovidiu Rom „Fiecare copil în grădiniță”, proiectul Romanicriss, parteneriat cu școala franceză în viitorul apropiat, tocmai pentru a găsi modalități de integrare.

Cursuri de formare cu specialiști din cadrul proiectului Ovidiu Rom, implicarea permanentă a Școlii Coroieni și contribuția Primăriei Coroieni fără de care nu s-ar putea face aceste lucruri.

E necesară aceasta colaborare la cei 152 de copii pe care-i are înscriși Școala Ponorâta în anul școlar 2011-2012. Și bineînțeles, alte progrese se vor vedea cu trecerea anilor dacă va exista aceeași colaborare și aceeași implicare din partea tuturor. Numai așa soarta copiilor din Ponorâta va putea să se schimbe în bine și să fie și mai responsabili față de școală și cu mai mult respect față de oameni. Chiar dacă sintagma: țiganu-i tot țigan și copilul îi tot copil. Orice copil trebuie crescut și educat pentru viitor fără a fi afectat și etichetat de diferite apartenente : etnice, sociale, politice și religioase.

La Școala Coroieni - Ponorâta exista cel mai mare potențial de dascăli tineri și foarte tineri care pot aduce mult prestigiu și rezultate bune școlii.

Directoarea Liana Lazar este o «fată minunată», îmi permit să-i spun așa pentru ca am cunoscut-o în anul 2001, când predam la Școala din Boiereni și a fost o colega bună. Ce frumos e ca cineva peste ani și ani să se gândească cu mult drag la oricare dintre noi, dacă merităm !

Vreau să le scriu numele celorlalți colegi cu care împărțim sarcinile educaționale în fiecare zi : doamna învățătoare Viorica Perța, de care mă simt foarte atașată, e experimentată, așa-mi place să le spun celor cu o vechime de peste 30 de ani, știe și mult folclor și acestea merg mână-n mână. Educația și tradiția populară este definitorie poporului roman și nu necesită nici un comentariu. Sânziana Șanta, învățătoare, cea care a fost premiată de fundația Dinu Patriciu obținând locul III, fiind catalogată „învățătorul

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

anului” în 2011, predă în Ponorâta de 11 ani, pe bună dreptate și-a meritat acest premiu ! Ea coordonează proiectul Romanicriss. Nadia Florian, învățătoare, este foarte sârguincioasă, predă de 7 ani în Ponorâta. Nodiș Raveca, educatoare, este implicată în proiectul OvidiuRom în anul școlar 2011-2012 și este în al cincelea an în aceasta comunitate. Victorița Velea, educatoare, implicată în proiectul Ovidiu Rom de 2 ani, este cea mai tânără și cea mai frumoasă dascăliță. Radu Uglea, învățător și coordonator local în proiectul Ovidiurom, proiect implementat la Școala Ponorâta din anul școlar 2010-2011. Zorica- Elvira Giurgiu, educatoare, este implicată în proiectul Ovidiu Rom în anul școlar 2011- 2012. Victoria Ropan, asistent social, face parte din aceasta echipa de 2 ani.

***Educatoare, Elvira Zorica Giurgiu,
Grădinița cu Program Normal Ponorâta***

Postul

Postul este cea mai veche și cea dintâi poruncă pe care a dat-o Dumnezeu omului. Caci a zis: „Din totii pomii din rai poți să mănânci dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci”(Fac.2,16-17) deci l-a îndemnat să postească, bineînțeles că Adam n-a ascultat povața și a cunoscut numaidecât răul.

Deci aceasta este prima poruncă dată de Dumnezeu, să postești. Postul este foarte folositor trupului dar indispensabil sufletului.

Postul nu înseamnă doar renunțare la unele alimente de fruct, ci mai cu seamă înfrânarea de la toate și plăcerile care vin cu scopul de a-l secătui pe suflet. Postul indicat de Biserica este cel împletit cu rugăciunea și cu fapta bună.

Nu trebuie să ne semețim cu faptele și cu felul în care ținem postul deoarece mândria este urâciunea înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu îl iubește pe cel smerit și curat cu inima.

De aceea noi când postim trebuie să ne aducem aminte de cuvintele prorocului Zaharia care spune: „Faceți cu adevărat dreptate și purtați-vă cu bunătate și îndurare unul față de altul. Nu asupriți pe văduvă și pe orfani, nici pe străini și pe sărac, și niciunul să nu gândească rău în inima lui împotriva fratelui său. ” (Zaharia 7.9-11).

Prof. de religie, Zubascu Irina

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

Să știți ce mai facem ...

Școala este a doua casă a tânărului în formare, în această casă el trebuie să pășească cu bucurie și încredere.

Cu emoție și bucurie au pășit pe porțile școlii și elevii de la Școala cu Clasele I-VIII Coroieni în prima zi a anului școlar 2011-2012.

La festivitatea de deschidere au participat alături de elevi și cadre didactice și reprezentanți ai comunității locale.

După slujba religioasă oficiată de preotul paroh Claudiu Tuns, domnul agent șef Aurel Filip a adresat câteva recomandări elevilor și părinților cu privire la normele de circulație, consumul de droguri și alcool.

În discursul său, domnul primar al comunei Coroieni, Ropan Gavril și-a exprimat și de această dată sprijinul față de școală și a urat succes elevilor și cadrelor didactice în noul an școlar.

Domnișoara director profesor Liana Lazăr a vorbit despre misiunea dascălilor care au soarta lumânării și anume luminează celor din jur numai după ce se luminează pe sine. De asemenea în același cadru festiv a lansat proiectul „Planeta Pământ Verde și Eco”, proiect finanțat de Administrația Fondului de Mediu.

Acesta a fost debutul anului școlar 2011-2012.

Au urmat alături de activități didactice și o serie de activități educative la care au participat elevii claselor V-VIII. Astfel, la începutul lunii decembrie 2011, la invitația domnului director al Casei de Cultură din Sighetu Marmației, Vasile Muste, grupul de colindători de la școala noastră îndrumați de doamnele învățătoare Făgăraș Zamfira și Bizo Ioana și însoțiți de domnișoara director Liana Lazar, au luat parte la sărbătorirea a 40 de ani de la înființarea Ansamblului Mara. Glasurile copiilor de Școala Coroieni au răsunat alături de artiști cunoscuți ai Ansamblului Mara: Frații Florea, Nițuca Iusco și Ionuț Bledea.

În cadrul proiectului „Cu colinda pe Valea Someșului”, Școala cu Clasele I-VIII Coroieni, partener la acest proiect încă din 2009 alături de alte școli din județul Sălaj : Poiana Blenchii, Liceul Industrial Gâlgău, Școala Lozna, Școala cu Clasele I-VIII Letca, Liceul „Ioachim Pop” Ileanda, Școala Șimișna, Școala Zalha și Școala Rus s-a prezentat pe scena Căminului Cultural Rus cu colindele: „Pă cărările cerești”, „Când cina Iisus la masă” și

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

„Preumblă-se Maria”. Copiii au fost îndrumați și însoțiți de domnișoara director Liana Lazăr și de doamnele învățătoare Făgăraș Zamfira și Bizo Ioana.

Elevii noștri au vestit alături de alți copii, Nașterea Domnului, prin participarea la Concertul de Colinde ce a avut loc la Biserica Ortodoxă „Sfinții Mihail și Gavril” din Târgu Lăpuș, fiind însoțiți de doamna profesor de religie Zubașcu Irina.

Prezența elevilor de la școala noastră s-a făcut simțită și la Festivalul Internațional de Datini și Obiceiuri, ediția 2011, din Sighetu Marmăției, unde atât costumele populare cât și colindele prezentate de aceștia au fost apreciate de publicul spectator.

Pornind de la deviza „Men sana in corpore sano” dar și urmărind dezvoltarea spiritului competitiv în sala de sport a școlii domnul profesor de educație fizică Cîrțiu Mircea a organizat concursul de tenis de masă la care au participat elevii din clasele V-VIII. Concursul s-a desfășurat în sala de sport, iar câștigătorii au fost: Duma Ionuț clasa a VII-a Premiul I, Groza Beniamin clasa a VII-a Premiul II, Mihiș Cătălin clasa a VI-a Premiul III.

Aceste activități au adus mândrie școlii noastre și vor avea continuitate pe parcursul anului școlar și nu numai.

Învățător, Ioana Bizo

Porți către lume

În perioada 21 – 24 noiembrie 2011 a avut loc în Lille, Franța, Colocviul francez – român care a marcat o etapă importantă în elaborarea unor activități transnaționale pentru incluziunea romilor.

În cadrul activităților organizate în Sala de Consiliu a Comunității Urbane din Metropola Lille au avut loc diseminări de bune practici privind implementarea unor proiecte, au fost organizate ateliere tematice de lucru pe tema școlarizării și protecției copilului, adăposturilor multifuncționale, sănătate și inserție profesională.

Delegația din Maramureș a cuprins și trei reprezentanți ai comunei Coroieni d-nul Gavril Ropan primarul comunei, prof. Liana Lazăr – director Școala cu Clasele I-VIII Coroieni și prof. înv. primar Sînziana Șanta – învățătoare la Școala cu Clasele I-IV Ponorâta. Misiunea celor trei participanți la colocviu a fost aceea de a prezenta bune practici și de a găsi soluții privind integrarea și școlarizarea romilor, atât pentru cei din cartierul Ponorâta, cât și pentru cei imigranți în Franța.

Lucrările colocviului au început prin organizarea unei mese rotunde privind integrarea minorității rome în Uniunea Europeană, în cadrul căreia domnul primar Gavril Ropan a prezentat politica locală de integrare socială a romilor din comună. Importanța programelor și proiectelor educaționale și interculturale, derulate la Școala din Ponorâta, ce au ca scop școlarizarea și integrarea

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

În societate a copiilor romi a fost subliniată de către d-na Sînziana Șanta prin prezentarea sa în cadrul atelierului „Școlarizarea și protecția copilului”.

Vizitele delegației în satele de inserție și vizita la Institutul de Adăpost „La Sauvegarde du Nord” a fost importantă, iar dialogul purtat de directorul școlii noastre, prof. Liana Lazăr cu directorul adăpostului Alain Morel și cadre didactice din centrul vizitat a scos în evidență preocuparea comună pentru integrarea copiilor imigranți într-o formă de învățământ. Întâlnirea cu copiii și familiile găzduite în acest centru a fost plină de emoții și de surpriza plăcută de a revedea foștii elevi care învață acum în acest centru.

Dorința de colaborare între școlile din Franța și școala noastră a fost reciprocă, și s-a concretizat prin schimbul de materiale educaționale între cadrele didactice participante la colocviu și comunicarea prin intermediul scrisorilor a elevilor din Ponorâta și a celor de la Școala Montaigne din Roubaix, Franța.

Acest colocviu a fost un prim pas spre comunicare și colaborare între Școala Coroieni și cele două școli din Franța, școlarizarea copiilor romi fiind o preocupare comună.

Prof. inv. primar Sînziana Șanta

Mihai Eminescu

omagiat la Școala Coroieni

Luni 16 ianuarie, într-o mică clasă din Școala Coroieni, cu un spațiu parcă prea restrâns pentru un asemenea eveniment, a avut loc o manifestare închinată poetului național, Mihai Eminescu, alături de tânărul profesor de limbă română, Uglea Mihai, și 11 dintre elevii claselor a V-a și a VII-a s-a desfășurat un emoționant moment, ce-a purtat numele de „Eminescu, mereu în actualitate”. Fiind un moment dedicat culturii, bineînțeles că nu au lipsit nici ceilalți profesori și elevi, care însoțiți de directoarea instituției au asigurat un călduros climat pentru desfășurarea evenimentului.

Omagierea poetului, a început printr-un scurt moment biografic a lui Mihai Eminescu, susținut de Ciupe Bogdan un împătimit al poeziei lui Eminescu. Momentul a continuat cu un recital de poezie din partea clasei a V-a, recitându-se poezii precum „Sara pe deal” (Igna Diana), „Ce te legeni?..” (Todoran Cosmin) sau, „Lacul” (Zubașcu Patricia).

Parcă dintr-o dorință nebună de manifestare a spiritului eminescian, elevii clasei a VII-a, au continuat recitalul de poezii într-un spirit mai degrabă caracteristic marilor cenacluri literare decât în spiritul unui omagiu. Astfel a început un adevărat „concurs” alimentat prin recitarea de către Copil Maria („O, rămâi”), Stanciu Alexandra („Fiind băiet păduri cutreieram”) și Groza Beniamin („Revedere”), împotriva celorlalți colegi mai mici.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Nu vom ști niciodată câștigătorii, cert este însă că cele două clase și-au unit puterile pentru finalul programului acesta fiind deosebit de emoționant. Elevii au cântat împreună cu restul sălii două melodii pe versurile lui Eminescu „Pe lângă plopii fără soț” și „Mai am un sigur dor”. Fundalul sonor al întregului program a fost asigurat de Doina și Aldea Teodorovici.

Autor: prof. Uglea Mihai

Unirea Principatelor Române

24 ianuarie 2012

Moto: Unde-s mulți puterea crește !

24 ianuarie, este ziua în care sărbătorim an de an, din 1859 încoace, un mare eveniment al istoriei poporului român: „Unirea Principatelor”.

Este vorba despre Moldova și Țara Românească, două țări diferite în acele vremuri, dar care s-au unit la 24 ianuarie 1859, sub conducerea comună a lui Alexandru I. Cuza, acesta fiind momentul care a prefigurat evenimentele de mai târziu, evenimentele de la 1918.

Anul acesta sărbătorim 153 de ani de la Unirea Moldovei cu Țara Românească, care a făcut din România o țară puternică, iar din noi o națiune puternică. Cuza a fost simbolul acestei Uniri iar aceasta a fost, în primul rând, o expresie a voinței noastre.

Românii au avut șansa atunci să aibă oameni politici inteligenți care au știut să valorifice, pe de o parte, voința românilor iar pe de altă parte o conjunctură politică ce le-a permis să facă Unirea celor două Principate.

Unirea a fost actul politic de la 5 și 24 ianuarie, a fost o perioadă destul de dificilă, au trecut câțiva ani, până când s-a realizat prima întrunire a Parlamentului în 1862, când pentru prima dată s-a pronunțat cuvântul „România”, un cuvânt drag nouă tuturor.

Iată și nevoia de egalitate între noi, românii, o avem tot de 153 de ani. Nevoia ca toți să fim egali în fața legii a fost exprimată și de Kogălniceanu în adresarea sa către Cuza, adresare în care i-a spus: „Măria ta, fă să dispară arbitrariul, fă ca legea să fie puternică, fă ca legea să fie tare”.

Dacă idealul generației de la 1859-1918 a constat în făurirea „Unirii Politice”, idealul generației de azi și de mâine trebuie să fie desăvârșirea acestei Uniri, prin înlăturarea a tot ce ne desparte și cultivarea a tot ce ne unește sufletește.

Fie ca ziua de 24 ianuarie 1859 să rămână vie în inimile tuturor, atât cât va exista neamul românesc.

Profesor de istorie: Jurje Criste Delia

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Valentine`s Day

Motto:“Prietenia înseamnă un suflet cu două trupuri; o inimă cu două suflete. Dragostea e rădăcina și izvorul binelui.”

Deoarece de-a lungul timpului omul a găsit diverse ocazii de sărbătoare și pentru că dragostea a îmbrăcat multiple forme de la începuturi până în prezent, au apărut legende care să îi ateste vechimea și continuitatea. Acestea au fost transmise pe diverse căi și au fost acceptate din generație în generație, până în zilele noastre.

Una din cele mai răspândite legende este, fără îndoială, cea a Sfântului Valentin. De aceea pentru a sărbători dragostea și pentru a cunoaște semnificația sărbătorii Valentine`s Day, în data de 14.02. 2012, a avut loc la Școala Coroieni un ”Bal mascat de Valentine`s Day,,. Fiind o sărbătoare preluată de la americani, organizatorul acestui bal a fost profesorul de limba engleză Irina Danciu. A fost o activitate organizată în cadrul căreia au avut loc diverse probe, iar câștigătorii au fost recompensați cu diplome și cărți.

Activitatea s-a desfășurat după următorul program:

În debutul acestuia a fost prezentată Legenda Sfântului Valentin pentru ca elevii să înțeleagă de ce 14 februarie mai este numită și „Sărbătoarea dragostei”. Au urmat probele pe echipe și cele individuale. Prima probă a presupus ca un grup din fiecare clasă să scrie o poveste specifică de Valentine`s Day, iar grupa formată din elevii clasei a V-a a fost declarată câștigătoare.

La a doua probă li s-a cerut elevilor să scrie o declarație de dragoste, pe care au prezentat-o în fața elevilor și a juriului. Câștigătorii acestei probe au fost Borbeli Gabriel din clasa VI-a și Mihiș Roxana din clasa a VIII-a.

A treia probă a fost aceea de prezentare a costumelor. Scopul acestei activități a fost de a stimula creativitatea și imaginația elevilor, astfel încât fiecare elev a venit cu o propunere. De asemenea, ei au fost provocați să justifice alegerea făcută și să spună ce reprezintă fiecare costum. Elevii câștigători la această probă au fost Gârda Cătălin și Mateșan Roxana (D-l Goe și mireasa) din clasa a VIII-a și Iftenie Ionuț Petrescu din clasa a VI-a și Groza Beniamin din clasa a VII-a (Păcală și Tândală).

Deoarece această probă s-a desfășurat pe un fond muzical, am continuat în aceeași notă și la următoarea probă, unde elevii au fost provocați să danseze în perechi într-un mod cât mai romantic. Câștigători la această probă au fost declarați Pop Dorin din clasa a VIII-a și Copil Maria din clasa a VII-a, Man Claudiu și Both Diana din clasa a VIII-a, Lingurar

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Cristian și Moldovan Irina din clasa a VI-a, și Moldovan Fernando și Moldovan Camelia din clasa a V-a.

Ultima proba a avut ca scop comunicarea între elevi și a presupus ca 5 fete și 5 băieți să extragă câte un bilețel din Cupid's Box pe care era scris numele unor colegi, iar lor li s-a cerut să le transmită acestora un mesaj de prietenie, de dragoste, de recunoștință, etc. Juriul i-a declarat câștigători pe elevii Ștrenger Ileana din clasa a VI-a și Schweighoffer Eduard din clasa a VII-a.

Pentru a asigura buna desfășurare a activității au mai participat profesorii Muțiu Andreea, Jurje-Criste Delia, Zubașcu Irina, Uglea Mihai și Cîrțiu Mircea, precum și învățătoarele Făgăraș Zamfira și Vele Liliana. Aceștia au participat activ făcând parte din juriul care a desemnat câștigătorii.

Scopul acestui bal a fost de a încuraja creativitatea, competiția și spiritul de echipă. De asemenea s-a urmărit și crearea unei atmosfere de sărbătoare în care profesorii și elevii au interacționat în alt mod decât cel de la clasă. Balul s-a desfășurat în condiții bune și într-un cadru relaxant deoarece dragostea și respectul trebuie recunoscute, prețuite și promovate începând încă de la vârste mici. Pentru acestea nu există o vârstă potrivită, ci trebuie prețuite în fiecare moment chiar dacă pentru fiecare etapă acestea capătă o altă formă și noi o privim cu alți ochi. În acest context, fie că suntem copii, adolescenți sau adulți, ni se potrivește fie căruia sintagma „Unde dragoste nu e, nimic nu e...” și astfel de activități nu fac altceva decât să ne arate acest lucru!

Prof. Lb. engleza Irina Danciu

PROIECTELE NOASTRE

**„PLANETA PĂMÂNT VERDE ȘI ECO” proiect finanțat de
Administrația Fondului pentru Mediu în colaborare cu Consiliul Local Coroieni**

I. Alegerea specialiștilor pentru derularea proiectului

Activitatea a avut loc în perioada 16-19 august 2011 prin:

- întâlnirea echipei de proiect :

 1. Lazar Liana - coordonator proiect, director școală
 2. Bude Valentin - asistent proiect, proiectant al Primăriei Coroieni
 3. Bude Gabriela – contabila Școlii Coroieni
 4. Roman Vasile – trainer jurist, juristul Primăriei Coroieni
 5. Mureșan Zamfira - contabil Primăria Coroieni

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

6. Ropan Victoria - Instructor ecologist, asistent social al Primăriei Coroieni

Întâlnirea a avut loc la Școala cu Clasele I-VIII Coroieni, Maramureș unde s-au discutat activitățile proiectului punctual dar mai ales activitățile prevăzute pentru perioada august – octombrie 2011, adică tranșa I. S-a discutat bugetul tranșei I și s-au analizat achizițiile ce urmează să se facă. S-a propus implicarea dascălilor în activitățile proiectului implicare benevolă.

II. Lansarea oficială

A avut loc la data de 14 septembrie 2011 și a avut loc în sala de sport a școlii dar și în deschiderea anului școlar prin participarea:

- ziaristului Petruț Anton de la ziarul Graiul Maramureșului care a publicat un articol cu numele proiectului făcând cunoscut aportul adus de Administrația Fondului pentru Mediu în tot Maramureșul.
- Poliției locale prin 2 reprezentanți
- Primăriei prin prezența primarului Ropan Gavril, a viceprimarului Boț Ovidiu.
- Profesorii, învățătorii și educatorii întregii unități școlare
- Părinții copiilor (aduși cu mașinile din toată comuna)

Participanții au primit pliante și broșuri cuprinzând informații despre proiectul Planeta Pământ Verde și Eco, despre finanțatorul lui Administrația Fondului pentru Mediu, despre activitățile ce urmează să se deruleze pe parcursul a 18 luni, despre facilitățile de care beneficiază copiii școlii. Au fost postate afișe cu conținuturi asemănătoare celor spuse mai sus. S-au distribuit mape și CD-uri cu conținut informativ asupra proiectului.

III. Achiziționare de materiale

S-au achiziționat cele necesare în vederea desfășurării activităților propuse pentru perioada de început, astfel am achiziționat :

- materiale consumabile (hârtie, dosar plastic, mapă cu capsă , cartuș imprimantă , CD+DVD, carton , bloc mare pt desen , acuarele, pensule , foarfeci, lipici, suport de teste pt elevi suport de teste pt cadre did)
- aparatură IT (laptop, videoproiector, imprimantă, copiator)
- aparatură profesională (un aparat foto digital)
- materiale tipărite (afișe, pliante, broșuri, suport de curs pentru elevi claselor I-IV, și V-VIII) .

IV. Concursuri școlare

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

În urma achiziționării de: hârtie, dosare plastic, mape cu capsă, CD+DVD, cartoane, blocuri de desen, acuarele, pensule, forfecii, lipici, în data de 19 septembrie 2011, dascălii (diriginți și învățători) au pregătit concursul cu tema „**Cel mai frumos afiș**”, concurs organizat la nivelul întregii comune.

Copiii școlii au primit cele necesare și au realizat afișele preferate. Afișele s-au postat în toate sălile de clasă și în toate școlile comunei. Câștigătorilor li s-au oferit diplome, au fost premiați și aplaudați în fața întregii școli.

V. Campania de ecologizare

S-a realizat o broșură cuprinzând programul zilei de 14 octombrie 2011 în care s-au detaliat activitățile.

Aproximativ 300 de elevi ai școlii îmbrăcați cu tricourile inscripționate cu titlul proiectului pe față PLANETA PĂMÂNT VERDE ȘI ECO și cu finanțatorul lui pe spate ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, purtând șepci inscripționate AFM, cu insigne cu AFM, cu mănuși și saci în mâini și ajutați de echipa de salubritate a Primăriei Coroieni au ecologizat întreaga comună.

VI. Excursie cu cazare și masă la stațiunea Șuior

150 de elevi și însoțitori au petrecut 4 zile frumoase la Stațiunea Șuior, unde au organizat concursuri sportive, au făcut drumeții, concursuri de orientare turistică îmbrăcați în tricouri și purtând șepci inscripționate după cum urmează:

- ziua 1 : concurs de orientare turistică
- ziua 2 : competiție sportivă: volei, fotbal, minifotbal, tenis de masă, biliard.
- ziua 3 : vizită pe munte la cota 1000: pe cicluri primar și gimnazial după predarea câtorva noțiuni din cursurile pregătite, s-a organizat concursul „Educația ecologică în România, iar câștigătoare a fost clasa cu media cea mai mare la testele date.

Coordonator proiect

Director, prof. Liana Lazar

„FIECARE COPIL ÎN GRĂDINIȚĂ”

Tichetele sociale de 50 de lei pe lună

aduc zilnic la grădiniță copiii săraci din Ponorâta

Prin mobilizarea comunităților locale și prin acordarea de tichete sociale lunare părinților extrem de săraci, care își aduc copiii la grădiniță în fiecare zi, proiectul **Fiecare Copil în Grădiniță** continuă să crească rata prezenței zilnice la grădiniță a copiilor din familii defavorizate. În anul școlar 2011-2012, proiectul sprijină peste 1400 de copii săraci

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

din 36 de grădinițe. Comuna Coroieni, județul Maramureș, aflată în al doilea an de implementare a proiectului, este un exemplu de colaborare între instituțiile locale în vederea asigurării accesului copiilor săraci la educație preșcolară.

Studiile internaționale în domeniul educației demonstrează că lipsa stimulării intelectuale în primii ani de viață conduce la dezabilități de învățare majore. Cu alte cuvinte, mediul în care copiii trăiesc în primii cinci ani determină capacitatea lor de a „funcționa” cu succes ulterior. Chiar dacă oficial sunt înscriși, mulți copii săraci din România nu merg la grădiniță. Părinții săraci, care au la rândul lor un nivel scăzut de educație, sunt intimidati de sistem, autorități și „costurile ascunse” ale educației.⁵ Copiii săraci care nu merg la grădiniță riscă să înceapă școala târziu, să nu reușească să ajungă la același nivel cu colegii lor mai bine pregătiți, și să abandoneze școala devreme. Proiectul *Fiecare Copil în Grădiniță*, lansat de Asociația Ovidiu Rom în 2010 și implementat de 20 de comunități locale din țară, vine în întâmpinarea acestei probleme.

Asociația Ovidiu Rom alocă tichete sociale în valoare de 50 de lei pe lună pentru pentru fiecare copil care vine la grădiniță în fiecare zi, și a cărui familie trăiește sub pragul de sărăcie (venit minim lunar de 150 de lei pe membru de familie, condiții de locuit precare și nivel scăzut de educație a părinților). În plus, Ovidiu Rom asigură rechizitele necesare copiilor la grădiniță și formarea cadrelor didactice care doresc acest lucru.

La nivel strategic, proiectul se desfășoară cu implicarea activă a primarilor, inspectorilor școlari județeni și a directorilor de grădinițe și școli.

În prezent, peste 1400 de copii din 20 de comunități din 12 județe beneficiază de proiectul *Fiecare Copil în Grădiniță*. În anul școlar trecut, în toate comunitățile în care a fost implementat proiectul, frecvența la grădiniță a fost cea mai mare din ultimii 3 ani – **deși mulți coordonatori locali au spus că aceasta este cea mai mare prezență la grădiniță înregistrată vreodată în comunitățile lor.**

În toate comunitățile, numărul copiilor cu prezență zilnică la grădiniță a crescut cu cel puțin 40% comparativ cu anul școlar 2009-2010. Peste tot, rata de frecvență a copiilor a crescut lunar în primul semestru, pe măsură ce părinții au înțeles că primesc tichete sociale numai dacă își aduc copiii la grădiniță **ÎN FIECARE ZI**. Unii directori de școli au observat că a crescut și prezența elevilor de școală primară (aflată în aceeași clădire cu grădinița), concomitent cu cea a copiilor de la grădiniță.

⁵ „Costurile ascunse” includ cheltuielile cu îmbrăcămintea, încălțăminte și rechizitele pe care de obicei părinții trebuie să le furnizeze. Aceste costuri, mult prea mari pentru părinții săraci cu mulți copii, duc la amânarea înscrierii copiilor la grădiniță și la școală.

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

Noi suntem arhitecții viitorului României. Fiecare profesor, fiecare asistent social, fiecare primar, fiecare dintre dumneavoastră are un rol esențial și o responsabilitate imensă față de acești copii. Avem în față două opțiuni: fie facem tot ce ne stă în putere pentru ca ei să devină cetățeni activi și responsabili, fie îi ignorăm și ne vom confrunta cu o pătură socială majoritară problematică. Asociația Ovidiu Rom a demonstrat că există o metodologie care funcționează și care are toate argumentele pentru a deveni politică publică națională.”, a declarat Maria Gheorghiu, Director Executiv al Asociației Ovidiu Rom. În Coroieni, înainte de începerea proiectului, erau înscriși la grădiniță în medie 60 de copii pe an, dintre care aveau o frecvență bună aproximativ 20. În anul școlar 2011-2012, sunt înscriși în proiect 70 de copii (toți copiii săraci de 3-6 ani din comună), iar în octombrie 110 copii (74%) au venit la grădiniță în fiecare zi. În plus, 32 de părinți au fost implicați în activitățile din grădiniță ca părinți de serviciu (părinții ajută profesorul în activitățile cu copiii, prin rotație, o zi pe lună) și prin participarea la Ziua părinților, unde părinții lucrează împreună cu copiii lor anumite activități.

„Proiectul *Fiecare Copil în Grădiniță* a schimbat multe în comunitatea săracă de la Ponorâta și sper că pe viitor va schimba mentalitatea părinților”, spune Lazăr Liana, directoarea Școlii cu Clasele I-VIII Coroieni. În 2009, constatând că sunt în jur de 50 de copii săraci care nu merg la grădiniță sau la școală, Lazăr Liana a luat legătura cu Ovidiu Rom.

În paralel, Primăria a făcut eforturi să găsească fonduri pentru a cumpăra hăinuțe copiilor din grădiniță. În 2011, Inspectoratul Școlar Județean Maramureș a sprijinit directoarea școlii în eforturile de a obține un mediator școlar oficial pentru grădinița și școala din Ponorâta, în vederea continuării proiectului *Fiecare Copil în Grădiniță*. Soluția a fost pregătirea unei persoane din comunitate, care lucra deja în școală ca asistent de educatoare, și care cunoștea bine copiii.

Pe parcursul anului școlar trecut, numărul copiilor săraci care au avut o frecvență foarte bună la grădiniță aproape s-au dublat în urma proiectului (de la 30 de copii în septembrie 2010 la 58 în iunie 2011). Consiliul Local a asigurat îmbrăcăminte și încălțăminte pentru toți copiii din proiect. Pentru a asigura condițiile necesare acomodării numărului mare de copii înscriși la grădiniță, au fost angajate și un ajutor de profesor.

Învățător, Radu Vasile Uglea, coordonator proiect

Școala cu Clasele I-IV Ponorâta

DIN SUFLET DE COPIL

Prietenii

Garfield e un motănel
Jon are grijă de el
E drăguț în firea toată
Și întruna el se joacă

Se joacă cu Odie
Un câine mic și drăgălaș
Și Odie îl iubește
Ca pe un copilaș

Ignă Petruța , clasa a II-a

Iarna

A sosit iarna ! De ieri a început să ningă cu fulgi mari și pufoși. Natura s-a îmbrăcat în haine albe de gală și așteaptă să fie admirată de oameni. Cei mai bucuroși de sosirea iernii sunt copiii .

Zăpada scânteietoare împodobește copacii cu ghirlande și par ca niște figurine de zahăr. Deși iarna este cumplită și viscolul freamătă lumea, derdelușul este plin de copii veseli cu obraji aprinși. Casele pitite sub căciulile mari și albe sunt înconjurate de un câmp de cristal.

Este un peisaj mirific. Covorul moale și pufos de zăpadă domină pământul care pare a fi mort. Singurele urme de viață le reprezintă copiii zglobii, fumul care se ridică deasupra caselor și iluminatul străduțelor. Ca o adevărată războinică ea pune stăpânire pe pământ. Cerul este posomorât și trist, iar soarele prizonier în spatele norilor grei și amenințători.

Acest peisaj de iarnă pare desprins dintr-un basm, se întâlnește tot mai rar și de aceea este ceva de neprețuit .

Criste Florina Ioana , clasa a III-a

Fulgul de nea

Ninge cu fulgi mari și jucăuși . Fulgii se aștern unul peste altul și vor forma un strat de zăpadă ca o plapumă moale.

Merg afară și încerc să prind un fulg de nea. Îl țin puțin în palmă, observând mulțimea de ace înghețate. După puțin timp în palma mea a rămas o picătură de apă – fulgușorul s-a topit ! Atunci mi-am închipuit că fulgul îmi povestește de unde vine, din înaltul cerului plumburiu, unde, picături de apă, din cauza frigului, se transformă în mii de steluțe argintii, care plutesc ca un roi de fluturi albi, până ajung pe pământ .

Bucuria mea în acea zi a fost foarte mare, știind că se instalează frumoasa iarnă, cea dorită de toți copiii care organizează jocuri plăcute: săniuş, schi, îmbulgărit și patinaj pe gheață.

Ce frumos este anotimpul iarna, cel care aduce gheață pe ferestrele noastre !

Ungur Diana , clasa a III-a

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

O zi de iarnă

A venit iarna. A început să ningă cu fulgi mari și pufoși. Peste sat s-a așezat o plapumă imaculată de zăpadă. Casele sunt acoperite de căciuli albe de nea. Copacii sunt ca de zahăr.

Cei mai bucuroși de venirea iernii sunt copiii. Unii sunt la patinoar, iar alții la schi. Cei mai mulți dintre ei sunt pe părțile alunecoase.

Maria și Ionuț fac un om de zăpadă. Ei și-au procurat un morcov, un fular, tăciuni, o tigaie și două crenguțe. Ionuț a făcut capul omului și partea de jos iar Maria a făcut trunchiul. Omul este gata. Are un chip vesel. În jurul omului de zăpadă se încinge joaca.

S-a întunecat. Copiii se despart cu greu de noul lor prieten .

A fost o zi minunată !

Ioana Bob , clasa a III-a

Iarna

Cerul este plumburiu. Fulgii de nea încep să cadă peste sat din ce în ce mai des. În scurt timp stratul de zăpadă este tot mai mare .

Copiii încep să iasă tot mai mulți pe ulițele satului. Un grup de copii fac un om mare de zăpadă, alții se îmbulgăresc, iar cei mai mulți se dau cu săniile pe coastă. Întreg satul este plin de urletele și țipetele de bucurie ale copiilor. Spre seară, copiii pleacă obosiți spre casele lor, iar peste sat se lasă un ger cumplit, de crapă pietrele .

Noaptea, iepurașii și căprioarele se apropie de sat pentru a-și găsi mai ușor hrană și pentru a nu fi atacate de lupii prădători. A doua zi copiii ies din nou pe ulițele satului pentru a se juca și a se da cu sania pe derdelușul înghețat.

Iarna este anotimpul în care haina de argint a fost îmbrăcată și admirată de întregul sat .

Filip Raul , clasa a III-a

O zi de iarnă

Într-o zi geroasă de ianuarie a început să ningă cu fulgi mari și pufoși. Cei mici erau foarte bucuroși. Priveau pe geam cum neaua s-a așezat peste tot: pe case, pe ulița satului și mai ales pe dealul din apropiere.

A doua zi copiii s-au adunat în grup și s-au sfătuit să meargă să se dea cu săniile. Au găsit o pârtie aproape de casele lor. Au plecat pe deal și au început să coboare la vale călare pe sănii. Cei mari au pornit primii ca să facă derdelușul, iar cei mai mici după ei. Copiii mai mari au ajuns cu bine la poalele dealului, iar micuții au avut parte de o adevărată aventură: au

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

căzut de pe sanie făcând mătăni în zăpada moale ca o plapumă care acoperea pământul, s-au rostogolit în zăpadă lăsând în urma lor omătul răvășit ca după o bătălie și au ajuns la baza părții plini de promoroacă, parcă erau oameni de zăpadă. Copiii mai mari i-au ajutat să se scuture de zăpadă și să ajungă din nou pe coama dealului pentru a repeta aventura.

Când frigul i-a cuprins au plecat acasă unde îi așteptau haine uscate și un ceai cald, dar gândul lor era la derdelușul de lângă casă care i-a făcut fericiți.

Ioana Sima , clasa a IV- a

Prietenia

Prietenia este aproape cel mai frumos lucru care se poate întâmpla unui om. O prietenie nu se obține ușor, ci trebuie să dai dovadă că ești demn de a o avea. Viața nu este ușoară, dar și cu bune și cu rele, trebuie trăită din plin.

Dacă vreodată o să ai nevoie de ajutor, te poți încrede într-un adevărat prieten, pe care îl cunoști și știi că îți va fi mereu alături și la bine și la greu.

Prietenia aduce cu sine în viața omului bunătate, devotament, altruism, integritate și încredere, care este una dintre cele mai importante. Poți să te integrezi într-o societate și poți să ai bunătatea necesară, dar dacă nu ești de încredere nimeni nu o să te accepte niciodată.

Joaca,

Într-o zi frumoasă foc
Am ieșit ca să mă joc.
Nici un prieten n-am găsit,
Și astfel m-am plictisit.

La umbra unui copac
Stăteam liniștită lângă lac,
Așteptând pe cineva
Ca sa ne jucăm ceva.

El avea blănița neagră
Iar urechea roșioară,
Cu buline maronii
Și ochișori argintii.

Neavând eu ce să fac
Am mers pe jos în parc.
Parcu-i plin de jucării
Și-o sumedenie de copii

Dintr-un stufăriș pitic
A ieșit un câine mic,
Rătăcit de mama lui,
Rămânând al nimănui.

Dar la ce ochi sclipitori avea,
Nimic prin gând nu îmi trecea,
Decât să-l fac amicul meu,
Și să ne jucăm mereu

Școala cu Clasele I-VIII Coroieni

CUPRINS

ARGUMENT	3
ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR	3
Scrisoarea copilului către părinții săi	4
Activitățile extracurriculare	5
Rolul achizițiilor de limbaj în adaptarea preșcolarului la viața școlară	7
Jocul și munca la preșcolari	14
Ce-i dascălul ?	16
ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR	18
Cunoașterea școlarului mic, condiție esențială pentru obținerea unei calități superioare în procesul de educație	18
Metode active de predare a limbii române	22
Ora de interculturalitate	25
Bunele maniere se învață	27
Șansa elevului în viață	29
Modalități de abordare a educației fizice în ciclul primar	30
ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL	31
Limbajul religios al politeții. Salutul în limba română	31
Protejarea monumtelor naturii	34
Influența limbii și culturii engleze în spațiul românesc	37
Dragostea din perspectivă universală	39
Gânduri despre mine.....	43
Copiii din Ponorâta, o realitate dureroasă a secolului XXI	44
Postul	46
DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE	47
Să știți ce mai facem	47
Porți către lume	50
Mihai Eminescu omagiat la Școala Coroieni	52
Unirea Principatelor Române	53
Valentine s day	54
PROIECTELE NOASTRE	57
Planeta Pământ Verde și Eco	57
Fiecare Copil în Grădiniță	60
DIN SUFLET DE COPIL.....	63
Prietenii	63
Iarna	63
Fulg de nea	63
O zi de iarnă	65
Prietenia	65
Joaca	66